

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 01.фeбруара 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Присутни су:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **Пуномоћници Мустафа Радонићи и Никола Чукановић,**
- **Браниоци: Ђорђевић, Крстић, Палибрк, Радић, Борковић, Стругар, Шћепановић, Перовић и Крсто Бобот,**

За Петронијевића се јавља Крсто Бобот, и остали су сви ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Радића?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Судија, ја ћу мењати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

И присутни су Николић, Кастратовић, Поповић, Момић, Булатовић, Сокић, Богићевић, Мишић, Вељко Корићанин, Топлица Миладиновић, Видоје Корићанин, Брновић.

И улази у судницу адвокат Горан Петронијевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас смо позвали сведоке које саслушавамо путем видео линка Халита, односно Халита Гашија и Ђељоне Гаши.

КОНСТАТУЈЕМ да је успостављена видео конференцијска веза са судом у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па молим режију да нам да слику суднице у Приштини на мониторе.

Ту су и тумачи, односно преводиоци или нису ту Гани Морина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Замолио бих веће за дозволу да у 11:30 часова напустим претрес, мењаће ме колега Стругар уз сагласност мог браћеника.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Ја се извињавам и ја ћу по 13:30 часова морати да напустим па ће ме мењати колега Крсто Бобот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко ће онда да мења Радића?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Крсто Бобот исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у суду у Приштини да ли су присутни сведоци, да ли има неког од службеника Еулекса који је задужен за ову конференцијску везу и за сведоке? Да ли је ту сведок Ђељоне Гаши? Ништа. Гани, да ли Ви преводите? Не.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да, госпођо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тамо нема никог.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Госпођо судија, питају који сведок би требао први бити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Требао би прво да изађе Ђељоне Гаши и службеник Еулекса. Ово је сведок Ђељоне Гаши, је ли тако и службеник Еулекса да ли можете да нам се представи службеник Еулекса и да нам покаже личну карту из које утврђује идентитет сведока?

Дакле, пред судом је путем видео конференцијске везе сведок Ђељоне Гаши која суду показује личну карту која се види преко монитора. Хвала.

СЛУЖБЕНИК ЕУЛЕКСА: Ја се зovem Шкаљхеса Ибрахими, ја сам пред Еулексом као службеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли потврђује идентитет сведока Ђељоне Гаши?

СЛУЖБЕНИК ЕУЛЕКСА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Ја Вас молим да као саставни део овог испитивања доставите суду записник. Хвала Вам, само нам доставите записник да потврђујете идентитет из личне карте. Хвала Вам.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада, госпођо Гаши, позвали смо Вас данас као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате и не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питања која би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Да ли разумете ово упозорење?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, разумела сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа полаже се заклетва па Вас ја молим да понављате за мном. Заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да ћу о свему што будем питана пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Сада ћемо узети Ваше личне податке због тога што је, постоји нека грешка у овим ранијим записницима. Име Вашег оца реците ми Нимон?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Нимон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година Вашег рођења 1975. или 1977?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: 13.11.1975. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, хвала. Ви сте рођени где?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Село Ћушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваше пребивалиште је у ком селу, где живите?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Место становања ми је у селу Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према стању у списима предмета видим да сте давали исказ пред тужиоцем за ратне злочине. Да ли се сећате тога 27.06.2012. године?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, сећам се, чини ми се да је било 27. фебруара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овде 27. фебруара, овде код мене стоји да је било 27. јуна.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, извињавам се, било је 27. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте и пред Еулесом некада давали изјаву?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не, нисам дала никакву другу изјаву, задњу изјава коју сам дала била је 27. јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли остајете код тог исказа?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, остајем при ономе што сам изјавила у тој изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предложено је да будете саслушани овде на претресу па ће Вас прво испитати тужилац, затим одбрана, ми и оптужени. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођо Ђељоне Гаши, ја сам Драгољуб Станковић, заменик тужиоца за ратне злочине. Ако можете да нам опишете ситуацију 14. маја онако како сте Ви видели у пар речи шта се то све дешавало и шта сте Ви видели тога 14. маја 1999. године?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не чује се добро. 14. маја 1999. године у село Пављане. Не чује се, чујност је јако слаба. 14. маја 1999. године око пола десет пре подне ушле су војне снаге у село Пављане. Тог тренутка са мном је био мој стриц Џафер.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ако смем да кажем има великих сметњи у чујности, речи госпође која сведочи не чују се све само половина речи тако да је немогуће преводити под оваквим техничким условима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија да некако да сугерише тамо да звук среде. Госпођо Ђељоне Гаши да ли можете да приђете микрофону да бисмо Вас боље чули, пошто чујемо само по део речи, уопште не чујемо целу реч. Е сада, да пробате да поновите ово што је тужилац питао шта се догодило то 14. маја у најкраћим цртама. Ја ћу Вас прекинути ако случајно не чујемо поново.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: 14. маја 1999. године око пола 10 у селу Пављане ушле су српске снаге, након тога су почеле да уђу у сваку кућу. Када су стигли око 10 сати сместили су нас у кућу Агимовој.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Ја се извињавам, али не чује се. Није то поуздан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда реците сведокињи да се не чује и да некако или да подеси тај микрофон или да они тамо из Приштине да дођу и да наместе некако другачије микрофон или тон.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Судија, она само пита да ли је чујемо добро. Међутим, још је у прекидима онако, чујемо почетак речи, међутим до краја не баш сасвим јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда да се мало другачије постави у односу на микрофон. Значи, да видимо да ли ће Режија поново да успостави везу, а Ви то исто реците да пошто се прекида веза поново да успоставимо. Хајдемо сад да пробамо да ли је боље.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да кажемо да нешто говори па да видимо да ли је чујемо

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да проба да говори да видимо како је сад то. Да ли је боље сада.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Боље јесте, али није довољно за адекватно превођење, довољно је да она изоставља само две речи и да се реченица сасвим другачије тумачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајдете да пробамо овако па ћемо евентуално да направимо паузу и да пробамо поново. Да пробамо још једну реченицу па ћемо да направимо неку већу паузу или да саслушавамо овог сведока који је овде.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Око пола 10 српске снаге су ушле у село Пављане. Ја сам била код стрица код Џафера. Када сам чула пуцњаве онда сам изашла и пошла сам у правцу моје куће. Ту сам срела мога оца и отац ми је рекао треба да побегнемо јер су ушли у село Ћушка и почели су да пале куће. Када смо стигли у моју кућу онда смо ту видели како гори једна кућа и ја и мој отац смо изашли из моје куће и ушли смо у кућу извесног Селмана, ту смо се склонили, ту је била и његова породица. Ту смо остали отприлике око 20 минута, онда смо се вратили поново нашој кући ја и мој отац. Ту смо остали отприлике још 15, 20 минута. У нашој кући и док смо били чули смо неку вику и неколико пуцња и видела сам како људи почели да беже и тада сам чула да ме неко

упозорава бежите јер они долазе сада, пошли су у правцу ваше куће. Онда смо изашли ја и мој отац и поново смо се вратили у кућу Агима Селманија. Када смо се вратили ту негде било је прошло можда 10-ак, 15 минута у кућу Селмана Гашија, онда су дошли војници, ушли су у двориште и одмах је почела, чули смо некакву вику и некакву галаму. У дворишту Агима Селманија приметила сам да на балкону те куће било је 4 војника, они су се појавили ту и ја сам њих приметила. Том приликом сам чула три пуцња, приметила сам да су поново изашли на балкон и тог тренутка су већ били запалили кућу, подметнули су ватру. Сем оних војника који су се појавили на балкон од те зграде још два војника су изашли из Агимове куће, дошли су ту код нас и онда све нас су предали другим војницима. Након извесног времена кад су нас предали тој другој групи војника један од тих војника дошао је и редом затражио је новац и други накит да све предамо. Након тога су дошла још два друга војника, односно нису била два војника, нису дошла него њих осморица, они су дошли ушли су у двориште и тражили од жена које су биле ту присутне воду. Жене су отишле по воду, донеле су воду, кад су пили воду онда су почели и они да нас претресају. Прво су издвојили мушкарце од жена. Међу тим мушкарцима био јеј и мој отац. Ту је било неколико мушкараца, навела је имена 5, 6 мушкараца.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Не могу поуздано сад да кажем имена свих тих мушкараца које је споменула госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питајте да понови, да понови имена, ми смо чули за Зенун Шаља, Муч Љуљај, па да понови имена.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Био је Азем Гаши - мој отац, Агим Селмани, Хаџи Дрешај, Муч Љуљај, Зенун Шаља и Шабан Келменди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да нам даље исприча шта је било с тим мушкарцима?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Један од њих пришао је мушкарцима и претресао је све мушкарце. Један други пришао је нама женама и питали су нас редом где су вам мужеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увек реците да опише те војнике ако их се сећа како су изгледали о којима прича, да се не бисмо после враћали на то.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Добро, разумела сам. Тај који је пришао мени и питао ме је где ти је супруг, био је плав, плавушан. Он ме је питао где ми је супруг, ја сам рекла да нисам удата, међутим, он ме није разумео. Кад ме питао где ми је супруг ја сам одговорила на свом језику, међутим, он ме није разумео, а његов отац се јавио и рекао је да он није ожењен, односно да она није удата. Питао ме је где је Захаћ, међутим, ја нисам знала како да му одговорим на његовом језику и рекла сам му да је Захаћ тамо негде у правцу Ћушке. Питао ме је како овде, ја сам му рекла не овде, не Ћушка овде Пављане. Рекао је овде је Ћушка Гаши, ја сам му рекла да Гаши јесте, али није и Ћушка, овде је

Пављане. Питао је и супругу Зенуна Шаље где се налази њен муж, он није био ту и она је рекла да се он налази са још тамо шесторицом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли описати како је изгледао тај који Вас је питао то о чему причате сада за Захаћ и Ћушку и како је изгледао тај што Вас је питао за Ћушку?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Могу само отприлике да вам кажем како је изгледао јер је он носио мараму преко уста, мало је био онако обојен и отприлике мислим да је био плав.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве је боје била марама коју је носио преко уста?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Зелене боје, мало онако сивкаст, зелено-сивкасте боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може да нам каже колико је година имао по њеној процени и какве је грађе био?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Има развијено тело, био је доста развијен онако нормално. Што се тиче година нисам сасвим сигурна, али мислим да је имао 26 година, тако нешто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ја наставим или да, јер она није довршила, али добро идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте први пут отишли у Агимову кућу, кажете да сте видели неке припаднике кроз прозор, да ли је то тачно?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: У Агимову кућу је ушло 10 војника, двојица испред, а остали иза, значи укупно 10 војника је ушло у ту кућу, на почетку 2 војника, а иза 8.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где сте се Ви тада налазили када су војници ушли у Агимову кућу?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Била сам у Агимовом дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Вас било у Агимовом дворишту?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Око 50, 55 лица је било у дворишту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ти припадници који су остали у дворишту да ли можете да нам кажете колико је њих остало у дворишту и да опишете те војнике и да нам кажете шта су они радили у дворишту?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Значи, када су дошли у то двориште, прво што су урадили одвојили су мушкарце од жена и деце и онда тражили су да им дамо новац и злато. Мој отац кад је чуо шта су рекли рекао је дајте све што имате, у супротном ће нас све убити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећа ко је то тражио од њих? Каже тражили су, ко је то тражио?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је било са мушкарцима?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Прво су узели од мушкараца то што су имали, тражили су да дају све, одвојили су их и сад један од њих имам утисак да је био главни, био је висок 1,90 м, црномањаст, имао је шешир на глави.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Рекла је и боју, али ја је нисам чула, било је у прекиду.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: И носио је војну униформу.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Каже мислим да је он био главни међу њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте да понови то што нисте чули?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Питала сам.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Зелена, сива, а можда и браон боја, значи нешто шарено, да шешира и униформе. Пошто су мушкарци предали све што има. Након што су мушкарци предали све што су имали овај се удаљио, међутим, чули смо да га је неко позвао радио везом и питао га шта се дешава, он је рекао овде су и међу њима има 6 мушкараца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам само, кажете да су предали, како су они предавали то што су имали војницима, да ли су непосредно давали или су то одлагали од себе или како?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ствари које су тражили од нас ми смо бацили ту пред његовим ногама. Ми смо бацали све ствари које смо имали ту пред њиховим ногама, међутим, они су натерали дечака који је имао само 10 година, зове се Фидан Сељмани да покупи све те вредности које су се налазиле ту пред њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам колико је војника одвело ту шесторицу из вашег дворишта, из дворишта где сте се налазили и да ли знате где су Вас одвели, шта је са њима било?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Е овако док смо стајали ту у дворишту, један од њих је пуцао по земљи и то митраљезом, у тренутку када се појавио пас из комшилука, након тога су они одвели мушкарце негде до краја дворишта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је, колико њих је одвело мушкарце и да ли је тим припадницима који су одвели мушкарце неко нешто наредио да то ураде, да ли је то чула или видеела?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Онај главни ја сам мислила да је он главни међу њима, када је разговарао радио везом мислим да је споменуо име Брновић и након тога је он наредио да одведу мушкарце и онда су их одвели према вратима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је сведоку познато, да ли Вам је познато где су ти мушкарци одведени и каква је њихова судбина?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Када су их одвели према вратима Агуш Сељмани их је молио немојте нас убијати, молим вас, молим вас, неколико пута и у том тренутку један од њих га је ударио по леђима кундаком аутоматске пушке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А следеће сам питао да ли зна где су одведени и шта је са њима дефинитивно било?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Одвели су их у кућу Зумера Гашија, након тога су стрељани и спаљени.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви то видели или сте чули, да ли сте касније видели тела у тој кући?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не, ја нисам видела тренутак када су они стрељани, међутим сутрадан у 4 ујутро смо изашли и видели смо само њихова тела, а док смо били тамо у дворишту, ми смо само чули пуцње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком тренутку сте чули пуцњаву, када су били у дворишту или када су изведени и после ког тренутка?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Прво да кажем да када је у том дворишту када је отишла та група, остало је три до четири војника и после тога су нас, рекли су нам да изађемо из тог дворишта и да идемо, значи да напустимо то двориште Агима Сељманија.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Или да идемо према дворишту, једино да је питам поново. И каже да у том тренутку су чули пуцњаву и мисли да се пуцало из аутоматске пушке и пошто су ходали два до три метра чули су онда рафалну паљбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Док сте били окупљени у дворишту да ли сте чули или видели да неко од присутних војника пуца осим оног једног пуцња који је био у земљу који сте описали?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: У тренутку док смо били сви у дворишту, чули смо само тај један пуцањ, међутим када смо напустили двориште онда смо чули више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми када сте напустили двориште, да ли можете да, да ли сте препознали неког од војника који су били у вашем дворишту или неког ко је одвео ове мушкарце из дворишта?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Конкретно тих војника не познајем никог, али ми се чини да по фаци (то је њен израз „по фаци“) да познајем једног, можда једног од њих, не зна му име али сумњам да је то лице чији се ујаци презивају Живановић, ако се чуло добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате из ког места је то лице за које сумњате, где је живело?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Лице на које ја сумњам је из села Накло.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете то лице?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Лица на која мислим је висине око метар 65, плава је, има плаве очи, развијено тело, дакле то је моја сумња сада не знам тачно, нисам сигурна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођо Гаши када сте мени давали изјаву у јуну прошле године да ли се сећате да сам ја Вама показивао фотографије?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте са тих фотографија препознали неке као учеснике у овом догађају који описујете?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ја сам вам рекла да сумњам, и мислим да сам препознала неког из Ћушке, мислим да је то Зоран, али чини ми се да сам да га тога дана нисам видела у Пављану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли Ви у свему остајете код исказа који сте мени дали јуна прошле године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам питала ја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда немам више питања.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, остајем, али можда сам сад нешто заборавила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дакле немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада по редоследу у поступку питања Вам постављају браниоци, да видим само да ли браниоци имају питања. Има прво господин Перовић. Изволите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добар дан госпођо Гаши, адвокат Небојша Перовић. Ја ћу Вам поставити пар питања да би разјаснили неке недоумице нарочито после испитивања данашњег од стране тужилаштва. Да ли се сећате да сте пре јуна месеца 2011. године, 2012.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле немојте сада да ометате када је, посебно када је у питању видео линк, једва смо то успоставили.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И када Вам је тужилац сугерисао на коју страну да обратите пажњу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Приговарам.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Судија молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде настављајте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Погледајте само ову страну, реците да ли памтите неко лице, то приликом препознавања тужилац каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми шта читате, шта читате?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Читам записник из 27.06.2012. године страна 17 на средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде онда то преформулишите, страна, нема ту 17.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли се сећате да сте гледали неке слике 08. марта 2011. године у вашој кући, да су дошли из ЕУЛЕХ-а да вам показују одређене слике? Је ли преводите?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте да чујемо одговор. Наравно да преводите.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте само господине Перовићу. Госпођо Гаши да Вас питам када су Вам у Вашој кући показивали фотографије, да ли Вас је неко из ЕУЛЕХ-а претходно упозорио да сте сведок, да сте дужни да говорите истину и сва ова упозорења која сам Вам ја данас дала?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, нешто су ми прочитали и показали ми фотографије, међутим не могу сада тачно да се сетим свега јер право да вам кажем не могу да вратим траку уназад јер прошло је 14 година и да вам право кажем и није лако сетити се свега тога. Да, када су били те године код мене показали су ми неке фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вас онда ово господине Перовићу што сам питала, руководи у испитивању.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека Вас ово руководи у испитивању, дакле ово што сам питала и Вас и тужиоца, како је то препознавање обављено. Изволите наставите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, што се тиче препознавања ја ништа нисам рекао, мени ово препознавање иде у прилог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро, то ћемо на крају. Да Вас питам, Ви сте приликом препознавања када су дошли из ЕУЛЕХ-а разгледали фото албум на којем је било преко 100 слика, то су слике да Вас потсетим из личних карти или пасоша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћемо ако желите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, не желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда немојте се бавити тиме, тим препознавањем.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Судија ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немоте се бавити тим препознавањем.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Којим препознавањем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим од 08. марта у њеној кући.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Зашто? Је ли ово нешто што је у списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бавите се онда господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Је ли ово нешто што је у списима предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада да.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: То је претходило овом препознавању судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада да, ајдете онда шта ћете ту да питате.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли сте, је ли то тај албум који сте разгледали 08. марта?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Тачног датума се не сећам, знам да сам гледала албум, не сећам се чак ни колико је било тачно фотографија и знам да сам троје људи ту препознала.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да Вас питам када сте давали изјаву 20. априла 2010. године, рекли сте 20. априла 2010. године, изјавили сте да сте спремни да одете било где и било куда и да испричате о страдањима, а онда сте 2012. године када Вас је испитивао претходно господин што Вам је постављао питања, рекли да не можете да дођете у Београд, шта се то променило?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ја сам прво себи говорила ни у Београду ни у Приштини, међутим у међувремену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, нечујемо Вас.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Је ли ме чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада да.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: На почетку сам рекла себи нећу давати изјаву ни у Београду ни у Приштини, међутим пошто сам размишљала рекла сам зашто да не идем до Приштине и да потврдим све оно што сам рекла.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да Вас питам како се зову чланови породице на чијем имању Ви сада живите, односно имање од којих сте купили, како се зову чланови те породице?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не знам.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли познајете Ису Гашија?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Јесте у рођачким односима с Исом Гашијем?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи сведок колега.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Могу да предочим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи сведок је са Исом Гашијем.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаљит Гаши.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја питам за Ису Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаљит Гаши је са Исом у сродству.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А Иса сведочи данас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Изволите питајте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Могу да предочим, али не могу да цитирам зато што немам изјаву. Могу да Вам кажем да је Иса Гаши рекао да је Ваш отац или Ваш деда, ја не знам ко је тачно купио имање од породице Живаловић, да сте

ви његови рођаци и да је његов брат од стрица купио имање, а ви нам данас кажете да нисте у рођачким односима.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: За мене је он само сељанин, мештанин. Моја породица, значи наша фамилија из насеље Хасан Бећ, могу да кажем да ми је он рођак, али даљи рођак, значи нисмо уопште блиски. Наша породица је живела у Тушкој међутим пошто су се поделили, одвојили ми смо отишли у Пављане.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Надовезаћу се само да ли Вам је познато пре што Вам је судија рекла везано за сведочење и да морате истину да говорите, да је запрећена казна 5 година, до 5 година затвора за лажно сведочење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не застрашујте сведока оштећену.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нисам, цитирам закон само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не застрашујте оштећену. Ајдете питајте ако имате нешто господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па судија ја сам имао више питања, али сте ме више пута збунили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сам Вас збунила?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја да поставим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаљит Гаши следећи сведок је у фамилијарним односима са Исом.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Судија овај сведок је први сведок који оптужује једног од мојих клијената.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомиње?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомиње. Ајте онда питајте.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Спомиње, значи спомиње, добро, овде је очигледно у овом записнику да спомиње на сугестију тужиоца, али...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам то сада објашњавати јер је видео линк, значи и уопште прво једва одржавамо везу и онда због тога питајте сведока, мени немојте објашњавати.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро. Ево за сада немам. Имам још једно питање, уствари немам више питања, то ћу после на примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господин Петронијевић.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећи адвокат који је желео да вам постави неко питање госпођо Гаши је адвокат Петронијевић. Изволите.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Захваљујем госпођо председнице. Госпођо Гаши да ли чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви питајте, она чује превод.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Хвала. Говорили сте о човеку који је имао мараму на лицу, који Вас је питао где се налази Захаћ, да ли се сећате тог дела исказа?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, сећам се.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Рекли сте да нисте могли да се споразумете због његовог незнања албанског и Вашег незнања српског?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Разумела сам али нисам могла да му одговорим, јер мало разумем српски језик.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Кажите ми колике висине је био тај човек који је имао мараму преко лица? Ви сте на питање тужиоца рекли отприлике његову старост и неки изглед по вашем сећању?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Право да вам кажем нисам га измерила, али метар 70 отприлике.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте се изјаснили о Вашој висини у овој изјави код тужиоца, надам се да та чињеница није промењена?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ако можете да поновите питање, нисам разумела.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте се изјаснили да сте високи 168 цм ако се не варам, да ли је то тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метар 62.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, истина је отприлике.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Јер ја нисам сигурна да је она разумела питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метар 62, пише у записнику.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: ОК, неспорна је чињеница, нисам хтео да питам, не морате преводити, у реду је, идемо даље.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Али мислим да она не говори о себи овде, сад, извините. Мислим да није разумела питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ајде онда.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Повлачим питање, идемо даље.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Прича у трећем лицу, због тога.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Повлачим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Идемо даље, да не губимо време. Кажите ми шта је тачно оно што сте чули у разговору преко радио везе о којој сте мало час говорили?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ја сам чула док је он разговарао, значи радио везом, да га је неко питао колико их има тамо, он је реко да су то мушкарци, у питању шест лица и кад је он питао шта да радимо са њима, овај други му је одговорио „стрељајте их“.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Колико сте Ви били удаљени од лица које је имало радио везу?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Два до три метра, сигурно нисам била даље од два-три метра далеко од њих.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Како је изгледао тај радио уређај и на који начин га је то лице користило, да ли можете да нам опишете?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Апарат је био црне боје, имао је малу антену. До тог тренутка док није почео да разговара ја тај апарат нисам видела, чула сам само да звони нешто, е сад не могу одређено да кажем како је звонило јер сваки апарат различито звони тако да не могу тачно да кажем како је звонио.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Да ли разликујете радио уређај и мобилни телефон?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, разликујем јер мобилни телефон је много мањи, а апарат за радио везу је много већи.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли имали прилике до 1999. године да видите мобилни телефон?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Добро. Можете ли да нам појасните како сте Ви разумели тај разговор, који сте нам сада пренели, када сте мало час изјавили да не знате српски?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Отац ми је рекао, значи отац када је чуо шта су разговарали рекао је „бацајте све што имате јер сам чуо да ће нас стрељати“.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Дакле, нисте Ви то лично чули?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ја сам чула када је рекао.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Е сад то су њене речи.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Шест мужа.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Ви сте овде дали неколико реченица које сте чули наводно преко радио веза, па Вас питам шта сте Ви од тога лично чули, а шта Вам је неко испричао да је чуо?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Лично сам чула само како је рекао „шест мужа“, а остало нам је пренео отац, а ми смо били ту јако близу на метар-два удаљени и након тог разговора он нас је питао где су нам куће.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Јесте ли чули глас са оне друге стране радио везе, јесте ли могли да га чујете?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не.

АДВ. ГОРАН ПЕТРОНИЈЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко још од бранилаца има питања? Оптужени? Имате Ви, изволите.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Мало пре је сведок рекла на питање тужиоца да је разгледала фотографије кад је он питао о фотографијама, она је рекла да је

разгледала фотографије али да је рекла да сумња у одређена лица, па ако може само да објасни шта је то „сумња“, како би то могла да поједностави? Је ли сумња генерално или сумња само у погледу одређених, то је моје питање? Јер она је сада давајући свој исказ практично рекла да је видела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, само да чујемо одговор, немојте објашњавати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Једно до двоје лица само препознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте објашњавати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: А овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема потребе, нема потребе, значи кад питате немојте објашњавати.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Само шта је та сумња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, ометате видео линк.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Постојала је сумња само у вези неколико фотографија, не свих фотографија.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да Вас питам колико је Ваша кућа. А Ђорђевић има питање, имали сте Ви, нисам Вас видела, изволите. Извините, питаће Вас сада адвокат Ђорђевић.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, опомињем Вас да се придржавате реда овде у судници.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо Гаши, колико сте Ви изјава дали не рачунајући ову данас изјаву видео линком, пре овога, да ли се сећате?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Чини ми се да сам дала укупно три изјаве.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли можете да се сетите које године сте дали прву изјаву, другу и ову трећу, ако можете да се сетите?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Колико се ја сећам прву изјаву сам дала 1999. године, након тога 2010. године и трећи пут 2012. године у просторијама ЕУЛЕКС-а тужиоцу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли сте сваки пут када сте давали изјаву положили заклетву и били опоменути на обавезу да говорите истину?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Сећам се како су ми говорили пре давања исказа да треба да говорим истину.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Имам још једно питање, Ви сте приликом давања изјаве у просторијама ЕУЛЕКС-а тужиоцу за ратне злочине господину Драгољубу Станковићу изјавили да не разумете српски, ја имам тај записник, данас сте рекли да мало разумете српски, ја ћу прочитати на којој је страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, немојте да читате, питајте само, поставите питање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То је у записнику, па обзиром на ове разговоре.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Моменат, моменат.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ја разумем српски језик али врло мало, ја не могу да кажем да знам српски и језик и сећам се да сам тужиоцу рекла да ја не знам српски језик.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо Гаши, ја Вас питам због тога што сте и пред тужиоцем за ратне злочине у просторијама ЕУЛЕКС-а кад сте давали изјаву 27.06.2012. године и данас веома исцрпно говорили о садржини разговора који су водили војници у Вашем присуству, па и разговора радио везом, да ли су ти војници говорили српски језик или су говорили албански језик?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Као што сам рекла и мало пре, чула сам разговор, разговарали су радио везом и знам када је то нешто звонило, тај апарат је звонио и да је то лице рекло „изволи, Брновић“ и мени се учинило да је то лице изговорило име Брновић и мислим да знам да је Брновић неко ко је био у Клиничини у то време у периоду 1998/1999. године али то је моје мишљење, тако ја мислим.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја немам више питања, захваљујем се госпођи Гаши.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам само примедбу на овако постављање питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можете примедбу на унакрсно испитивање. Госпођо Гаши, да Вас питам колико је далеко Ваша кућа од куће Агимове у којој сте били, од Агимовог дворишта?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: 20 до 30 метара отприлике, можда и ближе чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се налази између тих ваших кућа? Кажете да сте из дворишта могли да видите своју кућу, како је то могуће, зар ту није било неких други кућа или зида или ограде?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Између моје куће и куће Агима Сељмани био је зид. Међутим, на неким местима је био срушен зид и ја сам са моје терасе видела четири војника у дворишту Агима Сељманија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зар нисте Ви били у дворишту Агима Сељманија кад сте напустили своју кућу и кућу свога стрица? Идете из своје куће у кућу свог стрица Џафера па онда са осталим становницима одлазите у двориште код Агима, ја сам Вас тако разумела.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Када сам изашла из Џаферове куће ја сам отишла у моју кућу и онда из моје куће у то двориште, у двориште Агима Сељманија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и одакле сте гледали? Да ли сте из Агимовог дворишта посматрали своју кућу или из своје куће Агимово двориште?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Из Агимовог дворишта сам гледала моју кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то Вас питам како је то могуће од тог зида да видите?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Зид није био доста висок, било је неколико рупа, а моја тераса је висока само метар и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли из тог Агимовог дворишта видите кућу Зимера Гашија?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: У то време не, сада да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви онда уопште видели где су одведени ти мушкарци?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Својим очима нисам видела али када смо изашли из дворишта Агима Сељманија чула се пуцњава и после смо чули да су њих одвели у кућу Зимера Гашија и да су ту убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте можда поводом овог догађаја разговарали међу собом тад истом приликом и касније са осталим женама, на пример, које су биле ту са вама у дворишту?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не, не сећам се, знам само да су нам рекли да идемо иза Агушове куће и сад разговарале смо и мислим да смо питали да ли нека од нас зна српски па да пита како сад, куда да идемо, ту су њиве, поља, не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте разговарали можда тада том приликом са својим оцем или касније са женама па да је неко споменуо име Брновић или да је неко споменуо то презиме Живановић или Јашовић па сте можда то чули од других људи?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Нисам чула, тог дана нико их није споменуо. Не, нисам рекла да сам чула да је неко говорио о Живаловића, ја мислим да је лице за које сам рекла да је из Накла, да су том лицу ујаци Живаловићи, а што се тиче Брновића ја сумњам да је то лице које је било тамо главно, то је моје мишљење, ја мислим да је он био главни ту и да је он одговоран за злочин, за масакр који се десио у Пављанима, Захаћу и Ћушкој тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ја Вас питам да ли сте то име чули у разговору међу мештанима, да ли је, тако сам схватила, да је Ваш отац поменуо то име, да се међу вама причало о том презимену и о том једном и другом презимену?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Тог дана сигурно нико није споменуо та имена јер након тог разговора радио везом он је одмах одвео оца и након тога су они одведени у ту кућу и стрељани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је касније неко споменуо та имена?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Нисам чула да их је неко споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви раније познавали ту породицу чији су ујаци Живановићи?

СВЕДОК БЕЉОНЕ ГАШИ: Када су они живели у селу Ћушка ја сам имала шест-седам година отприлике, након тога они су отишли из Ћушке, где су се налазили касније ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте онда тада том приликом знали ко је Живановић ту, како сте том приликом препознали да су то управо ти људи чији су ујаци Живановићи?

СВЕДОК БЕЉОНЕ ГАШИ: Чини ми се да су ови људи долазили код лица по имену Видо, Вида, и мислим да је он био њихов нећак, значи причамо о селу Пављане и да су они долазили код њега. Мислим да овај човек да је био полицајац пре 1999. године.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: И онда је даље споменула, рекла је да, причала о Наклу и Гораждевцу и где се десио злочин али није наставила даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажем Вам због тога што сте рекли пред тужиоцем да су га други људи препознали па сте Ви због тога закључили да су то Живановић и ево сад ја то тржим да Вам прчитам али тако некако произилази да су други људи тада том приликом видели те Живановиће. Ево, „препознали су га, он је био тога дана у дворишту, препознали су га и други људи који су били ту“ и сад ми то кажите ако сте их видели када сте имали шест година и тада, да ли Вам је можда неко том приликом причао?

СВЕДОК БЕЉОНЕ ГАШИ: Извините, кога, чијег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па те Живановиће.

СВЕДОК БЕЉОНЕ ГАШИ: 95% сам сигурна да је лице које је учествовало у убиству мог оца тог дана у Пављанима да је нећак Живановића, а кад су ови људи отишли из Ћушке ја сам имала 5-6 можда 7 година, значи не више. Значи он је њихов нећак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, Вама је убијен отац, упаљена је ваша кућа, да ли је нешто још од помоћних објеката упаљено?

СВЕДОК БЕЉОНЕ ГАШИ: Кућа је изгорела, поред куће била је мала соба, сасвим близу куће почела је да гори, међутим, није изгорела и та соба нам је служила, ту смо држали храну, аутомобил је такође почео да гори, али није скроз изгорео и пре свега отац ми је убијен тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви за то постављате одштетни захтев, да ли тражите неку накнаду штете?

СВЕДОК БЕЉОНЕ ГАШИ: Тражим одштету, за кућу да тражим одштету, али за оца не знам како може да се надокнади новцем губитак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми колико је Ваше дете тада имало година? Колико је дете имало година тада?

СВЕДОК БЕЉОНЕ ГАШИ: Ја нисам била удата, а дете мог оца, најмање дете у тој кући је имало 12 или 13 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је дете било са вама? Добро. И кажите ми од тих Живаловића што кажете да сте сигурни да је убио Вашег оца, како је он изгледао? Ко је он био рецимо у реду међу тим мушкарцима? У каквој је униформи био?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ја мислим да нисам рекла да знам да је он убио мог оца али да је он био у групи 8 до 10 људи који су се налазили у том дворишту када је одведен и затим и убијен мој отац и да је он управо нећак тих Живаловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте после овог догађаја улазили и у кућу где је нађено тело Вашег оца?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, ја сам ушла у ту кућу сутрадан у 4 ујутро и када сам дошла ту видела сам тела и да нисам знала ко је мој отац, а где су комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке трагове од пуцњаве по зидовима или по поду?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, види се на другом и на првом спрату ту где су убијени ови људи, мислим да на другом спрату мање, а на правом више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е сада, да ли има предлога да погледа фотографије ове? Да ли има питања прво оптужени? Не. Пуномоћници? Изволите.

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли она зна да ли је њена породица, било ко од њене породице купила нешто од земље од неких Срба тамо у Пављану? Да се надовежем на ово питање које је поставио господин Перовић.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Ако може још једном нисам разумела.

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Могу ли ја да јој поставим на албанском молим Вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онда нама преводиоци да преведу? Може, хајде.

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Ваша породица, да ли је?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, преведите нам питање прво?

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Да ли је Ваша породица купила нешто имање или кућу или било шта од неке српске породице од Србина?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Да, ми живимо на имању које је раније припадало Србину.

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Када су купили то имање, она је нешто одговорила али није потпуно?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Нисам сасвим сигурна, али мислим да је то било 1982. или 1983. године. Мислим да је купио мој деда.

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Од које породице, да ли зна она од које српске породице сте то купили?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Тренутно не могу да се сетим.

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: У којој је кући убијен њен отац, да ли у њиховој кући или у некој другој, њен отац?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: У нашој кући, у мојој кући је убијен Зимер Садика Гаши, а у Зимеровој кући убијен је мој отац.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Рекла је име, нисам чула, а презиме Гаши.

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: И још једно питање, колико је лица убијено ту где је убијен њен отац у тој кући?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Шест лица.

ПУН.ОШ. МУСТАФА РАДОНИЋИ: Хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово препознавање имате ове фотографије да се приказују или не, предлог? Да то завршимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам предлог, то је већ урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је то урађено?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јула месеца 2012. године, имате транскрипт о испитивању сведока где произилази да је препознавање са два албума обављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово где је 90% и то, 100%?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То. Али бих имао предлог да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то да идентификовано лице које се налази прво с леве, дакле видите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту пише који албум, које фотографије, која страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда ћете то, нисте нам то у уводном излагању, али то ћете онда други пут кад будете образлагали доказе све да нам разјасните то. Кажите даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па немам даље ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Ове друге фотографије не, ништа? Добро. Изволите господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да ли Вам је познато када је преведено имање са породице, српске породице на Вашу породицу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте таква питања, то је 1982. године купљено.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А да ли Вам је познато да је Ваша породица остала дужна новац на име пореза и осталих дажбина на имање које су стизали на име претходног власника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте да питамо овде ово што је суштина. Да ли је дужна на име пореза?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На име пореза?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: 20 година нису плаћали, воду, струју, телефон, ништа све стизало на Живаловиће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати на ово.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па питате ме судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам то забранила, како год да је унакрсно испитивање ово Вам је потпуно безвезе. Имате још нешто да питате?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Имам, па није одговорила, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја сам забранила, како год да је унакрсно испитивање.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Колико је браће било Живаљевића?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Мислим да су два брата, сад за више не знам.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Колико је сестара било?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Колико је било деце Живаљевића? Колико је било нећака? Извините, хајде одговор.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Да преведемо или не.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не знам колико су имали деце зато што сам ја била мала кад су они отишли али знам да су они ујаци, ако мислимо на иста лица, ако мислимо о Живаловићима који су ујаци овог момка из Накла који је био у Пављанима на дан тог масакра.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Колико је било нећака Живаљевића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то не може, кад год је унакрсно испитивање ја Вам забрањујем. Немојте одговарати госпођо Гаши.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А што судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато. Зато што губимо време.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А што губимо време, па она упорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ми објашњавати, наставите са питањима, после ћете ми објаснити кад се одјавимо са ове видео конференције.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја мислим да није од значаја да после објашњавам ако не дате одговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени објасните после.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Судија, ја данас док испитујем, мислим да ме прекидате на свако питање ме прекидате, ја стварно не могу да размишљам на начин на који можда Ви сматрате да треба да се постављају питања, неук сам, не знам, приглуп сам па постављам таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не расправљајте с председником већа.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нека нам каже колико има нећака, ево ја тражим да се веће изјасни да ли треба да одговори на питање колико има нећака? Ево молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево кажу наравно да се одбија господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро. Објасните нам само нешто, прво сте рекли да сумњате да је био један од браће, па сте после тога рекли да имате 95% сте сигурни и на трећи одговор Ваш је био да знате да је био у тој групи али да није предузимао ниједне радње, а онда на питање председнице већа да га опишете Ви нисте одговорили? Вида се зове баба коју је посећивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Истина да тог дана у том масакру кад је убијен и мој отац било то лице, значи вероватноћа је 95%.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Добро. Хајде сад ми опишите то лице?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Био је онако мало виши, не сасвим висок, али виши, не знам тачно које висине, имао је плаве очи, мало је био мишићав онако, на глави имао је црвену мараму са белим тачкама, а по лицу је био ишаран онако.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Могу да предочим сведоку? Приликом препознавања морам Вам рећи следеће, да приликом препознавања марта месеца 2011. године од стране Еулекса када сте били у својој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само можете да покажете то, то Вам одбијам. Тај записник то још нисмо још о њему нисмо одлучили, немојте предочавате, можете да показујете, имамо тај фотоалбум овде.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Само једно питање, кад кажете мишићав, је л' био изразито мишићав?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Средњи онако, није баш пуно мишићав али јесте мало средње развијен.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А можете ли да ми кажете какве су очи имали други ови учесници, боје очију какве су биле? Да ли се сећате у ствари?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Не сећам се.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не сећате се? Добро, судија хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете то да покажемо неку од тих слика?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Да ли има још неко питања? Хоћете да ми кажете да ли Вам је можда познато 14. маја да ли има нека слава у српским селима у Вашој близини села Пављан која су славила тога дана?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Светог Ђорђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Светог Ђорђа? Добро. Да ли још неко има нешто да пита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је њен отац имао ауто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да је ауто изгорео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, да ли је нудио некоме, следеће питање да ли је нудио некоме ауто да узме у замену, да повезе ауто, то је питање?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Када смо били у дворишту Агима Сељманија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли може гласније мало?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Када смо стајали у дворишту Агима Сељманија, ту су били војници и када је оно лице разговарало радио везом, кад је завршило разговор, окренуло се и питало „где су вам куће“, мушкарце дакле, питао „где су вам куће“. Сви су мушкарци показали њихове куће, а мој отац је рекао „ево је моја кућа, она тренутно гори, али ако желите нешто друго немам шта да вам дам осим ауто, тако да можете да узмете мој аутомобил“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које марке је био тај аутомобил, шта је на крају било са њим?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Возило је „лада“, они су запалили ауто, међутим, ауто није изгоре сасвим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније Еда.

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Возило „лада“, ауто је горело, међутим, није сасвим изгорело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико се ја сећам сведокиња је описујући човека који се налазио у њеном дворишту и причајући о њему поменула презиме Живановић, а причајући о том човеку поменула је нешто што сам ја разумео Видо, па је моје питање да разјасни шта то значи то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи то? Господине Перовићу. Да ли сте разумели питање да објасни шта је то?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Лице о којем ја говорим, за које сам рекла да је плав, његови ујаци су живели 1981, 1982. године у насељу Хасан Бећ, значи он је њихов сестрић или нећак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, име Видо везујете за сестрића Живаљевића, да ли сам тако разумео?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Морате да ми дозволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите господине Перовићу овог секунда, значи уопште немојте да ми устајете, да укључујете микрофон и да скачете. Шта сте питали сад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Име Видо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Видо за кога везујете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За тог сестрића о коме сад прича? Ја сам то тако разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то име Видо, женско, мушко?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: У питању је женско. Име Видо, Видо, али то је Вида женско и мислим да је човек о коме сам говорила данас који је био присутан тог дана у Пављанима када је убијен мој отац да је он долазио са ове наше комшинице Српкиње по имену Вида и мислим да је, мени је лично на њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како сад лично на њега?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: На човека који је долазио код те комшинице Српкиње, код Виде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И имам једно питање, а надовезује се на погрешно предочавање наводног исказа овог сведока који је сведок дао мени јуна прошле године где је адвокат Ђорђевић предочио да је сведок мени изјавила да не разуме српски, па моје питање с тим у вези гласи да ли потпуно не разуме српски или је у то време могла да разуме коју реч?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно за коришћење тог, то је коришћење права на свој језик, она има право на свој језик.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али је погрешно предочено да је изјавила мени да је њена изјава да не разуме српски језик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Она је рекла да разуме српски, не зна да говори помало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Она је само упозната са одредбама члана 11.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко још има нешто да пита? Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК ЂЕЉОНЕ ГАШИ: Немам шта да додам, шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам што сте дошли. Ја морам да замолим и нашу режију и режију у суду у Приштини да сада прекину везу да бисмо се мало одморили и да поново се видимо овде за неких 15 минута када ћемо овога другог сведока да саслушамо.

Суд одређује паузу у трајању од 15 минута до 12 сати.

Настављено након паузе ради одмора у 12:19 часова

Присутни су, у ствари нису присутни адвокат Крстић, кога мења Стругар, затим адвокат Петронијевић кога мења Крсто Бобот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко није још ту од адвоката?

Радић, кога мења Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко мења Радића? Ви мењате Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: До пола 2 ћу ја па ће после Крсто Бобот обојицу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ту су сви оптужени и Петронијевића мења Бобот. Ту су и преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина. Успостављена је видео конференцијска веза са судом у Приштини и тамо је сведок Халит Гаши, ако се ја не варам.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Да ли да чујемо сада како иде звук.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Халит Гаши, покажите нам молим Вас Вашу личну карту. Наопако.

Показује суду личну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Молим ове служебнике ЕУЛЕХ-а да нам у посебном записнику доставе потврду Вашег идентитета, и податке из Ваше личне карте. Ми смо Вас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вам и Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, да ли разумете ово упозорење?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре давања исказа полаже се заклетва. Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Говорити само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала Вам. Ваши подаци су овде у списима предмета, у једном записнику ЕУЛЕХ-а само да проверимо Ваш отац је Адем Гаши, рођени сте 03.06.1965. године и Ваше пребивалиште је Пећ или Пављане? Да ли је све ово тачно, име оца и датум рођења?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да, тачно је, тачни су подаци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми где је Ваше пребивалиште?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А место рођења?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми сада у најкраћим цртама шта се догодило 14. маја, да ли сте Ви сведок тих догађаја и затим ће Вам нека конкретнија питања постављати прво тужилац за ратне злочине. Да ли остајете код овога исказа који сте дали ЕУЛЕХ-у?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се догодило тог 14. маја?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Дана 14.05. десио се масакр у селу Пављане. Ја сам био у дроришту мога стрица и чуо сам пуцњаву. У двориште је ушао војник српских снага и носио је капу типа као војска, онако шешир. Народ када је чуо пуцње престравили су се, људи су се престравили и упутили се ка лугу. Након тога је дошао војник, српски војник и зауставио их је. Он је био удаљен од мене на 25 до 30 метара. Када сам изашао испред он ми је рекао „удаљи се“. Ја сада цитирам његове речи како је он рекао на албанском језику, знам да није знао добро да говори албански језик али је рекао на албанском „љарголу“ и ја сам отишао заједно са народом. Рекао је да се војник припадник српских снага је рекао да се одвоје мушкарци јер има наређење да убије све мушкарце. Након тога ја сам одмах отишао до једног дворишта, то је двориште, Џаферово двориште, и ту сам затекао доста људи, жене, деца, мушкарци и сви су, жене су плакале, деца су плакала, општи страх је владао. Мушкарци су кренули према шуми, ми то место називамо луг, али то је уствари шума. У дворишту Агуша Сељманија су била шест лица, седела су тамо, ја сам им рекао да пожуре и да изађу, рекао сам изађите, дошли су и стрељаће све мушкарце. Они су ми одговорили „не, рекли су нам да нас неће убијати“. После три минута чула су се гвоздена врата у дворишту Агуша Сељманија. После тога сам отишао, отишао сам до луга, било је можда удаљено 60 метара, хтео сам да видим шта се дешава са кућом која је била опкољена. На почетку су одвојили жене, мушкарце су одвојили такође и одвели су их код Зимера Гашија, код мог стрица значи у његову кућу. Били су на другом спрату, ту је нешто од дрвета направљено и ту су они убијени, стрељани су. Кућа је спаљена, запалили су кућу. Они су излазили после тога из дворишта, два војника су имали на глави.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН: Он каже да су то гвоздене, то су шлемови, али он каже нешто гвоздено на глави).

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Неки су се упутили од Бистрице према Захаћу. Тамо су стрељали шест лица. Ја сам се сакрио, видео сам да је кућа почела да гори, видео сам велики пламен. После сат, сат и по времена, стигао сам до куће значи, али сам пузајући сам дошао до куће. Тамо сам видео да све гори и видео сам да човек гори и видео сам, стомак му је био отворен и црева његова сам видео. И вратио сам се да обавестим њихове породице о томе што се десило код места званог Келовица. Жене, мушкарци, сви су били у једној групи и ту су се

крили. У кући мога стрица у башти ту је српска војска пуцала на мене, међутим ниједан метак није успео да ме погоди, али није ниједан метак ме није погодио. Отишао сам код жена, тамо сведокиња која је била мало пре Ђељоне Гаши питала „шта се десило са мојим оцем, кажи ми тако ти бога, да га нису убили“. Окупиле су се жене редом и рекао сам им треба да будете јаке јер Ђељонин отац заједно са још петорицом су убијени и затим спаљени. Мене су пратили неки људи, значи у питању су три лица у униформи су били, ишли су за мном све до луга, отприлике на 30 метара су пуцали из аутоматске пушке су пуцали. Отишао сам из те групе и кренуо сам горе према брду јер су мислили да ме ухвате живог. Ту су окупиле жене и Селима који је био сведок, Селим Херечи, рекли су све што има овде, што имате новац, злато, све да дате, немојте нешто да сте сакрили, ако код некога пронађемо новац или злато по џеповима тај ће бити убијен. Злато и новац су узели односно узео је Селим и онда је дао тим лицима, ту су стајала три лица. Тога дана је изгорела и кућа Нимана Гашија, тамо су пронашли стрица Зумера Гашија, изгорео је био и убили су га ту негде у соби. Мало даље у другој кући, у кући Весела Никчија моја ташта Хатице Никчи, Ђељоне Никчи и Весел Никчи су убијени и спаљени скоро у потпуности. Тамо сам отишао лично и својим рукама сам сакупљао кости и стављао у буре и онда сам све то покрио, био сам сам. Никог нисам имао јер су се много плашили. Е сада то је у кратким цртама за 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, сада ће тужилац.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Има још доказа за масакр који је почињен, који су починили. За Ајшу Гаши Кељменди када је убијен, причамо сада о другом дану, о другом датуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нас интересује за сада...

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ветон Кељменди је убијен други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нас интересује сада, кажите му да нас интересује само 14. мај. Завршите ову реченицу па му онда то реците.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: За 14. мај ово је у кратким цртама, међутим ја имам све могу да вам дам писмено, имам написано све. Све што сам рекао ја сам то видео својим очима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ће тужилац.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: 14. маја својим очима сам видео да у ливади тамо, на ливади Реца Никче убијен је Хамза такође од стране српских војника, значи и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо касније, то ћемо свакако касније питати, а сада за овај догађај у селу Пављан тужилац има неко питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, имао бих пар питања господине Гаши, ја сам Драгољуб Станковић заступник отужбе. Да ли можете да опишете војнике који су дошли у Ваше село Пављан, како су били обучени, које су оружје имали на себи?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да, да. Имали су војничку одећу, нешто што носили су капе, а ми кажемо за те капе да су каубојске, видео сам са удаљености 20-30 метара, значи носили су каубојске капе, односно један од њих је носио ту каубојску капу, остала двојица су носила шлемове, исте боје су сви били, отприлике седам лица. Осим тог што је носио каубојску капу, њега сам видео најбоље, најближе ми је био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да је неко на те војнике пуцао?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Не. нисмо имали оружје, ништа нисмо имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања колико је људи тога дана у селу Пављан убијено?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да. Све сам својим рукама узео, њих 6 сам ставио у цак. Једног сам нашао у кући Зимера Гашија, други је био у кући Нимана Гашија, њих троје у кући Весела Никчија и један је пронађен на ливади, укупно 6 лица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте лично видели тај акт убиства тих људи, како су убијени?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ја сам био удаљен од тог места, ја сам се налазио код луга ту, 50-60 метара, е сад лично нисам видео ко их је убио али сам их после пронашао, били су убијени, сви су били убијени у тој кући, е сад да вам кажем ако вам се појави сведок који каже да је био ту и да је лично видео ко их је убио, мислим да би то био лажан сведок јер то нико није могао лично да види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми још једно само, нисам добро разумео, у кући Зимера Гашија да ли сте пронашли неко тело?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да, 6 лица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате колико је кућа упаљено тога дана у Пављану?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да. Пет кућа је изгорело.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да нам набројите које су то куће?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: 12.04. је изгорела и кућа Бећира Зеки.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мене интересује 14.05. кажете пет кућа, које су то куће?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Прва кућа Туш Сељманија, друга кућа Агима Сељманија, трећа кућа Зимера Гашија, четврта Нимана Гашија, а пета кућа Весела Никче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја Вас добро разумео, Ви кажете да имате некакав извештај или неку документацију везано за куће и за убијене? Да ли је то тачно?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Имам овде код себе, овде понео сам са собом, постоји и превод ЕУЛЕКС-ов.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, реците ми само какав је то списак и како сте ви дошли до тог списка колико видим то је списак?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ја сам записао све што се десило тог дана и на овом списку постоји све, стим што сам то после ставио на таван.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тога дана из Павлана узет неки ауто?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Не, у селу ниједан ауто нису узели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да ми кажете колико је та условно речено акција трајала у селу Пављан?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Први пут када су дошли први пут мислим да је било 9 и 20 ја сам играо шах и чуо се први метак испаљен у то време, два сата је трајало, од почетка до краја овај напад је трајао два сата, могу чак да кажем да је трајало и мање од 2 сата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато где су ти војници после тог напада отишли?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: По завршетку напада видео сам добро куда су кренули, отишли су према асфалту, близу куће Реца Никше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А даље, после те куће?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Након тога хиљаду посто сам сигуран да су након тога целокупан арсенал је отишао према Захаћу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је Захаћ удаљен од Павлана?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Два километра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули пуцњаву у Захаћу?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да. Али, да чули смо, али доста мање зато што је то већ удаљено место.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте зачули пуцњаву у Захаћу?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Нисам сигуран у које време јер смо сви били престрављени, владао је велики страх, сви смо се одвојили, сви су бежали, нисмо знали ни чланови породице где су нам, тако да не могу тачно да вам кажем после колико времена су се чули пуцњи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, да ли се та пуцњава чула пошто је завршена акција у Пављану?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Пуцњава се чула два пута, два пута се пуцало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из правца Захаћа?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Из правца Захаћа, и видео се дим зато што су почеле куће да горе, најмање 10 кућа је изгорело тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када кажете 10 кућа тада је ли то мислите на село Захаћ?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: У селу Захаћ су спаљене куће, успео сам да побегнем некако и да дођем до једне ливаде која се налазила ту близу села Захаћ и на неких, на можда на удаљености од 40 метара сам видео како горе

куће и ту близу је било 4 куће које су гореле у том тренутку. Успео сам да побегнем некако и да дођем до једне ливаде која се налазила ту близу села Захаћ и на неких, можда, на удаљености од 40 метара сам видео како горе куће и ту близу је било четири куће које су гореле у том тренутку.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је познато колико је кућа тога дана у Захаћу упаљено и да ли се са те ливаде виде друге куће?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ја сам се померао, ни једног тренутка нисам био на истом месту јер сам био скоро једини који је пратио ситуацију. Могу слободно да кажем да сам ја био једини сведок, једини човек који сам пратио кретање српских снага. Ја сам видео када су они ушли и изашли из села и према мојим речима, онако како сам ја говорио тако су се сељани понашали. Када сам им ја рекао да се врате својим кућама онда су се они вратили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Сад ме интересује Захаћ и те четири куће. Кажете да сте Ви то лично видели, да ли знате чије су то куће које су упаљене?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: То су куће породице Никчи, они су дошли из Ругове, они су припадали другом племену тако да ја нисам их лично познавао, нисам одлазио код њих али знам ко су. Може бити да се један од њих зове Рам Никчи и други око њега, сад не знам тачно, не могу да вам кажем оно што нисам сигуран и оно што не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте поред те четири куће видели да је још нека кућа упаљена у Захаћу тога дана?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Изгорела је кућа Африма Гашија пошто су отишли војници, пошто је отишла војска, дошли су други и запалили кућу истог дана. Узели су злато, све ствари, све предмете које су нашли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете „узели су злато и све предмете које су нашли“ је ли то мислите на Захаћ или на Пављан?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ви сте ме питали за Пављане, ја одговарам за Пављане и мислим да то има везе са Пављанима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи помињете злато и драгоцености и мислите само на село Пављан, је ли тако?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Не чујем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изгубио нам се тон.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Био је искључио микрофон, извињава се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам чуо.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Знате како, нисам могао да видим на све стране, ја сад говорим само о мом селу о Пављану.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да неко узима аутомобиле у селу Захаћ, од војника?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Не. Нисам могао да видим ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте нам рекли с које стране су војници ушли у село Пављан и одакле?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: У Пављане су ушли, тачније да кажем само један дошо у 09:20, након тога можда 15 или 10 минута дошли су и други и они су кренули према центру и преко центра до асфалта и све до краја села.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ми реците из ког правца су они дошли до центра Пављана?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ушли су из правца асфалтног пута Пећ-Приштина преко куће Реца Мустафе где су били и полицајци, група полицајаца је ту стајала, а сад говорим о војницима, њих шест је дошло значи према центру.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Из истог правца са асфалтног пута који помињете сада?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Не, они су дошли из другог правца. Не, нису дошли са исте стране, значи друга група је дошла из правца куће Хаџи Никче и том приликом изгорела је кућа Хаџи и Мухарема Никче, значи само су те две куће изгореле ту на том месту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте сада два правца, да ли су дошли и из неког другог правца неки други војници? Трећи правац?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Полиција, односно војска ушла је из два правца, значи имамо почетак и крај села, значи улаз и излаз. Улаз знамо где је а излаз из Пављана је код куће овог Никче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми кад су из Пављана кренули према Захаћу, којим су правцем кренули и са које стране су ушли у Захаћ?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Два војника са шлемовима на главама су кренули пешке у правцу Гораждевац-Захаћ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад ми реците колико је Пављан удаљен од Гораждевца и да ли се ту може доћи директно из тог села?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Није то сад много удаљено, нама је земља ту, значи то је буквално линија, само нас Бистрица дели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете „дели“ мислите Пављан и Гораждевац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте га питали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Сад причамо о овој двојници, значи ова два војника су из правца Зимерове куће наставили путем даље и отишли до Бистрице и кренули према Гораждевцу, е сад њивама су отишли према горе, сад да ли су отишли према Захаћу или су се вратили тамо где су били на почетку то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Одбрана? Нико. Објасните ми молим вас. Имате, изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Захваљујем. Да ли можете да нам кажете да ли је у селу Пављан било неке интервенције војске или полиције у априлу месецу 1999. године?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: У априлу само су ушли али ништа лоше нису учинили. Датум је 12., дана 12.04. изгорела је кућа Бећира Зеке.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли је том приликом у априлу месецу.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Али није било убијених.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли је том приликом у априлу месецу одузето неком путничко возило можда из села Пављан, да ли му је познато?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да, да. Био је аутомобил црвене боје, када је стигао до куће Бећира Зеке видео сам својим очима, у питању је црвени комби, ушао је код Бећира Зеке, тамо је био Реџ Кељменди и тражили су новац, када су тражили новац, е сад се ја извињавам што овако мало дуже причам али ако желите да чујете целу истину.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Нема потребе да се извињавате. Још једно питање, да ли вам је познато да ли је у априлу месецу било неких улазака војске и полиције у Захаћ и ако вам је познато да ли вам је познато да ли је из Захаћа можда у априлу месецу одузето неко путничко возило?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ја сам разговарао са њима. Тог дана, сад кад су дошли у, када су ушли у кућу Бећира Зеке ту се затеко и Реџ Кељменди, онда су они тражили новац од њих и рекли су Реџи да иде да узме новац. Реџа је отишо до другог спрата и приликом одласка горе он је гурнуо лактом једног од њих и узео му аутомат. После тога су они отишли и бежали су преко неке ливаде, међутим стали су ту и затекли су, нашли су после тога неку тестеру, мислим да је реко да се то користи за сечу дрвећа и та тестера је била крвава.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Не, ја нисам то питао уопште. Ја питам да ли му је познато у селу Захаћ у априлу месецу да ли је било неког уласка војске или полиције у Захаћ, то је прво питање, и ако јесте да ли му је познато да ли је у априлу месецу из Захаћа узето неко путничко моторно возило? Ја бих молио да конкретно одговори да ли му је познато или није познато да не бисмо сад ширили причу.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Рекли сте село Пављане, а не Захаћ.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па друго питање је било везано за Захаћ, не за Пављан.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Значи сад причамо о селу Пављане, а не Захаћ за тај дан.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па то о чему причамо то зависи од питања која се постављају и одобрења већа да ли је питање дозвољено или није. Моје питање је везано за Захаћ, па ћу пет пута да поновим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пита Вас за ауто из села Захаћ.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Тако је и за април месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за април.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Тако је. Нека каже да не зна ако не зна.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Та земља иде све до Захаћа, та земља припада мом пријатељу и ту је пронађен комби црвене боје. Брновић је наредио да се врати аутоматска пушка и да се поправи ауто и да му се врати јер је тад био, није био у исправном стању.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Немам питања више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још остали браниоци имају питања? Реците ми молим вас како се може ући у село Пављан, да ли може са тог главног пута Пећ-Приштина?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: На два начина. Не постоји пут прави али они су ишли на два начина, из два правца. Ушли су, ево сигурно да вам кажем да су ушли из два правца. Из једног правца је део, у том једном правцу је део мојих пријатеља, односно мог таста и ту су ухватили моју ташту, то је кућа тог Весела Никче и ту је убијен Весел и Хатице, а мислим да је неко добро познавао пут или терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питам Вас да ли са главног пута Пећ-Приштина може да се уђе у село Пављан?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да. Да, може да се уђе. Када се долази до центра села иде се, може да се иде лево и десно. Један пут води према нама, а други пут на другу страну. Они су ушли значи из два правца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, питам Вас следеће да ли постоји пут између села Ћушка и села Пављан?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је. Само одговорите, немојте објашњавати, молим вас.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да, постоји пут код школе која је сада већ завршена, значи то је школа у Ћушки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је на том путу кућа где је убијена Ваша ташта?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Тај пут је много ниже, а моја ташта је у истом селу и ту у центру села се одваја пут који води ка кући моје таште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да прво мора да се дође у центар села па да се иде ка кући Ваше таште ако се иде из правца Ћушке?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када кажете, рекли сте овако код ЕУЛЕКС-а да, кажете „тај пут близу места на ком сам се налазио и крио, овај пут или стаза је прилично узан и пролази кроз шумицу и завршава се у селу Захаћ близу

места где су српски припадници паравојних снага били смештени у то време“, да ли мислите на тај дан или на тај период?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Не, то је други пут. Други пут тамо и други пут води до наше куће, значи причамо о кући Весела Никче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Значи који води од његове куће до моје таште где су они њих узели и онда упалили кућу и ту је спаљена кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је близу куће где је Ваша ташта кућа овога Зимера Гашија?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Триста метара је удаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви могли обе куће да видите или не?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да, могао сам јер сам пратио, све време сам пратио куда одлазе јер срећом ту је шума и војска никад не улази у шуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте могли да видите и главни пут Пећ-Приштина?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте видели неку групу полицајаца, да ли сте ту видели неког полицајца ког познајете од раније?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Видео сам полицајце, видео сам да су дошли тог дана, а име су ми рекли, односно рекао ми је Ељфете Хаџиљај јер је он био из истог села. Када сам испричао шта се десило она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте нам то причати, само сам питала да ли сте Ви неког видели, ништа друго.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Каже, „Ја нисам познавао, не знам ко је био, међутим кад сам то испричао Ељфете ми је рекла да је то Саша и могу да вам кажем да је он мени спасио живот зато што ми је реко „Иди“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам је спасио живот? А ја сам хтела да Вас питам, рекли сте „познајем Брновића и ја њега нисам видео тог дана“, тако сте рекли код ЕУЛЕКС-а.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Брновић тог дана у Пављанима није уопште био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте га видели можда на главном путу?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Могуће да је био на главном путу али то је било јако далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико је далеко село.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Али према сведочењима или исказима других људи, рецимо један Ром ми је рекао да уопште га није видео тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми колико су далеко та села Ћушка, Пављан и Захаћ? Наравно у километрима. Не чујемо сада, немамо тон. Укључите микрофон само.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Шест километра, можда и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели неке аутомобиле с којима је дошла војска или су они били пешице? То нам нисте рекли.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Војска је дошла пешке, осим ако нису негде оставили возила, сигурно могу да вам кажем да су дошли пешке зато што сам их видео како улазе, јер су они дошли преко ливада, њива, а возило не може да иде тим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има питања? Оптужени, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок је у свом казивању поменуо особу и он је рекао да се та особа зове Хамза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хамзи, сад остало је нејасно право име те особе и судбина те особе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзи Недуљати, је ли тако?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Нисам имао коме да испричам јер, знате како, ја нисам имао коме да испричам, кад су дошли у моје село и тражили сведоке сви који су давали изјаве они су причали оно што су чули од других, а ја вам данас говорим оно што сам лично видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите нам за тог Хамзија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је лично видео и како се зове тачно та особа и где је?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Како су га убили испричао ми је један Ром и био је можда, имао је кућу на 40-50 метара. Он је видео целокупну ситуацију, значи како је убијен Хамза. Ја сам отишао сутрадан, он је чак знао и име онога ко га је упуцо, односно убио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли Вам рекао то име?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Нисам сигуран јер прошло је 13 година, имам овде у мојој свесци, знам да има белу косу и да је из Клине. Име зна његова ћерка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где је Хамза убијен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хамзи?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Хамзу су убили у кући Реца Микше 25 метара удаљеног од зида.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од зида.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Зида.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од каквог зида?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Од самог ћошка куће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то било 14. маја?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да, истог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам само још ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћерка како се зове?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Пошто су отишли, пошто су били у Захаћу и кренули после тога према Рожају он им је отишао и онда су га, после тога је био опкољен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се он презива реците нам, како му се зове ћерка и како се зове тај Ром који је испричао?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да. Ром се зове Дибран Вечај, био је значи сакат и био је инвалид, али и он је убијен после рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То би било то, имао бих само један предлог да се сведоку прикаже албум, фотографија који се зове „фотоалбум униформисаних лица 1999. године на АП КиМ“ и то групне фотографије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је предложио да Вам покажемо фотоалбум који имамо овде и неке фотографије. Ставићемо то на документ камеру. Ви ћете код себе на мониторима истовремено када и ми моћи да видите фотографију и рећићете нам да ли некога препознајете из тог догађаја од 14. маја, по чему га памтите и са које удаљености сте га видели и у којој ситуацији, шта је радио тада када сте га видели и са које удаљености га видите? Дакле, да нам сада режија ако може све ово обави, значи сведок сада види ову групну фотографију. Да ли је у реду овако да и ми видимо овде доле. Ево видимо и ми сведока и видимо ову групну фотографију и знамо да се ради о фотографији број 1 на страни 1.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Само једног који има капу, али не могу да кажем ни за кога. Он је био низак, црномањаст али ове нисам видео. Значи, нису они али по капи бих рекао да је један од њих, али не види се јасно, не знам сад како да вам објасним и били су млади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула шта је рекао? Млади су?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Били су млађи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су млађи? Добро. Кажите тужиоче.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Мало личи, има можда 24 до 26 година. Овај горе много личи на њега, али није ишаран онако по лицу.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН-ПЕРКОВИЋ: Видели сте и сами показује рукама куда има овај шав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите горе, ове горе с капом скроз позади?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Овај горе који се смеје носи каубојску капу, а ето сад личи ми шешир његов, али он нас је спасао, он нам је рекао „идите, наредили су да све убијемо“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, шта сте хтели да питате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, сада је све јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је све јасно? Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Страна 3 фотографија 2?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ништа се не види.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Фотографија 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда ова фотографија имамо једну јаснију.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да, могу бити сигуран чак да је то мршавији, овај са каубојском капом или шеширом, али слика није сасвим јасна, знам да је имало нешто црно по лицу, али доста личи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Уколико је био Саша Кастратовић, како ми је рекла она жена која га позна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите, на ове који седе или на ове који стоје?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Овај што стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Ваше десне или са Ваше леве стране?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Имао је аутоматску пушку са два, говорим о човеку који се види, значи са моје десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај последњи, је ли тако?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Видео сам стајао је јако, јако близу, значи лично сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам само овај последњи са десне стране?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Аутоматску пушку двоножац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То није Славиша Кастратовић, али ко је то Момићу овај последњи са његове десне и са Ваше десне стране? То је Небојша Минић покојни, Небојша Минић Мртви, ево каже нам Момић. Да погледамо још неку слику тужиоче?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на овој слици?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Овај је значи који је имао аутоматску пушку двоножац, е сад јако је далеко, не види се јасно али аутоматска пушка је та која је изгледала. Е сад, од страха не знам да ли може човек за 20 секунди да неког упамти баш толико, али моја пријатељица која га је видела из близа рекла ми је да је то он, да је то Кастратовић из Гораждевца, јер је и нас тако спасао на исти начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још нешто тужиоче?

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Али она зна ко је тог дана био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче, још нека слика?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су те фотографије које смо хтели да Вам покажемо, па нам сада вратите слику сведока. Ја се Вама захваљујем господине Гаши што сте дошли, што сте на овај начин дали исказ у поступку. Ми смо се надали

наравно да ћете Ви као и други сведоци доћи овде у суд. У том смислу ја Вас поздрављам, па се налаже режији, а Вама довиђења.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Ја сам рекао да могу да дођем и кад год будете желели ја ћу доћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Уколико буде потребно Ви и други сведоци, ми очекујемо да овде дођете у суд и тако нешто организујемо и да нормално обавимо саслушање. Мало је теже овако путем видео линка. Ја се Вама захваљујем, можете сада да идете, ми ћемо одјавити видео-конференцијску везу.

НАЛАЖЕ СЕ режији да прекине видео-конференцијску везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се захваљујем суду у Приштини.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Само тренутак. Да ли ме чујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, чујемо Вас.

СВЕДОК ХАЛИТ ГАШИ: Да вам кажем, постоје и чињени су и многи злочини, значи 05.08. и 10. ја имам доста доказа о томе, пуна је свеска тих података, уколико желите да чујете нешто у вези тога има доста тога што бих могао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у том смислу контактираћете са тужиоцем, тако да ћемо за сада да прекинемо ово. Ако буде требало ми ћемо Вас позвати. Још једном молим Вас да дођете овде у суд. Хвала Вам и сад одјављујемо видео-конференцијску везу, јер ми настављамо овде са суђењем и са сведоком Влаховићем. Да ли је сведок Влаховић ту, да ли можете да га позовете из Службе за помоћ и подршку сведоцима. Сведока Влаховића су предложили Момић и бранилац Радић који није дошао. Да ли сте Ви сагласни да мења Радића, значи сада Палибрк, а онда Палибрка Бобот? То је све у реду. Добро Ви би ионако то сами урадили. Добро. Ко је још онда. После тога је предложио, да ли је овај Николић и дали сте Ви предлагали Влаховића? Не. Брновић и Поповић. Добро. Ви?

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ја бих Вас замолио да ме у 13:50 часова пустите пошто у 14:00 часова морам да идем на суђење, да изађем у току трајања. И желим само једно у складу са чланом 396 став 4 да искористим сада ово да после извођења сваког доказа имам право да ставим примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите док нисте отишли тамо, док дође Влаховић.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Да, док дође Влаховић а везано је, пошто пре није било тренутака, на сведочење Ђељоне Гаши. Сматрам да је њена изјава апсолутно неуверљива, контрадикторна и тенденциозна, јер има разлога да буде тенденциозна. Бићу јако кратак, само ћу две, три што сам записао. У изјави из 2010. године тачно наводи да је њен отац пре тридесетак година купио

имаће од породице Живаљевић да би данас приликом изјаве изјавила да не зна од кога је купљено имаће на питање Мустафе Радонићи. Онда у изјави коју је дала тужиоцу у јуну месецу 2012. године наводи да су била два брата да би данас навела да је био само један у кога сумња. Приликом описивања описала је, то је у изјави из 2011. године и сада описује лице које је високо 165 а она је висока 162 и са изразито плавим очима. Сасвим је очигледно да Вељко Корићанин апсолутно не одговара том опису, а ни Видоје који је височији од мене, има близу 180 цм. И желим да кажем да у марту месецу, морам ово да кажем, још нисте одлучили везано за тај доказ, али у марту месецу 2011. године приликом прегледања истог албума који предочава тужилац није препознала ни Видоја Корићанина ни Вељка Корићанина, а као Видоја Корићанина препознаје лице које се налази под бројем 76 и под презименом Милошевић и оно што ми нисте дозволили да питам, а то је један апсурд који је био приликом њене изјаве, наравно на начин на који сам ја хтео да испитујем је био својствен мени. Значи, она зна да се ради о нећацима али не зна чланове породице, не зна имена породице, не зна колико их је на броју, значи апсолутно ништа о њима не зна, али зна да су то они и још оно што желим да кажем је што се велика сумња створила везано због чега стваљам примедбу на исказ овог сведока је та да она у марту 2010. године не препознаје, значи кад се сигурно боље сећа Видоја или Вељка а 2011. године оно што сам навео '12. тужилац јој руком показује на страну на коју треба да обрати пажњу. И занимљиво је да је 2012. године када је давала изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Перовићу, опомињем Вас да дакле престанете на тај начин да конципирате одбрану да импутирате како тужилац некога намерно жели да оптужи и како тужилац наводи сведоке и оштећене да укажу на неко лице. То је потпуно недопустиво.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Не, ја само реченицу судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте читати. Завршите са примедбама и не морате анализирати комплено све исказе сведока.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: И примедбу да се данас не сећа имена чланова породице Живаљевић, конкретно Даринке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: А да се 2012. године сећа имена, значи пре 3 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Седите сада. Сада сведок Борислав Влаховић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ово приговор или анализа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, примедба, тако је рекао бранилац Перовић на њему својствен начин.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Влаховићу. Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питање које би Вас и Вама блиске сроднике изложила тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Подсећам Вас да сте у овом поступку већ били саслушани као сведок, да сте положили заклетву. Да ли има разлике у Вашим личним подацима.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, имајући у виду да до сада нисте више пута могли да дођете због болести, да ли можете да стојите или морате да седнете?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ако је могуће да седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите. У међувремену од када сте били овде и претходно код тужиоца у истрази и тако даље, неки окривљени су лишени слободе и против њих је проширена овде оптужница у поступку. Осим тога, претходно када сте били овде неки од оптужених који су били тада већ овде у поступку нису стигли да Вас испитају. Због тога смо Вас поново позвали, па ћу онда сада управо тим оптуженима и њиховим браниоцима одмах да дам реч. То је оптужени Момић Ранко и бранилац Крсто Бобот.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија, ја ћу у овом делу препустити питања оптуженом Момићу пошто нисам заиста у ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, изволите.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добар дан господине Влаховићу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добар дан.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја сам замолио веће да Вас позове овде пошто сте Ви давали изјаве, ја сам био тад у Црној Гори, нисам био ухапшен, касније сам ухапшен па само да разјаснимо нешто што мени није јасно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви поставите питање.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ево овако, питају Вас да ли сам Вам ја познат?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мени као Ранко Момић нисте познати, ја сам чуо за Вас, ако сте то Ви, за Ранка Босанца.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Као Ранко Босанац чуо сам.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добро, хоћете ли ми рећи само шта сте чули отприлике?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Чуо сам да сте дошли из Босне, да сте били у резервни састав полиције једно време 1998. године а да сте 1999. године били у састав ВТО, односно резервни састав војске.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Тако је, хвала. Да ли знате када сам ја дошао у Посебну јединицу полиције?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па прецизно ја не могу да кажем када сте дошли у резервни састав полиције, јер као начелник СУП нисам водио резервни састав, то су водиле старешине полицијских станица и одељења полиције, али знам да сте били у резервни састав, међутим, тачно, прецизно у којем периоду не могу рећи, не знам.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да ли знате кад је погинуо Ђука „Поп“?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знам.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: У којем месецу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја мислим да је април био месец, нисам сигуран, али ја мислим да је април.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да, април, ја сам дошао прије једно месец, месец и по.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, тако.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Овако, да ли господине Влаховићу можете да наведете, значи бар један пример да сте упознати да сам ја лично као Ранко Босанац учествовао или да сам био извршилац било какве криминалне радње?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Припадници резервног састава полиције у то време, значи 1998. године од априла па до августа месеца били су стављени под команду старешине полиције, не само Ви него ниједан од припадника резервног састава, то сам ја рекао и у мом ранијем сведочењу, није извршио ниједно кривично дело чак ни тежи прекршај, то значи да и Ви за Вас исто нисам чуо да сте 1998. године извршили било какво кривично дело.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да ли имате сазнања или евидентирано у МУП, СУП, како се то већ сада зове, да сам учинио ја лично неко кривично дело и 1999. године док сам био у саставу, резервног састава војске.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ми у време, у периоду рата такорећи, ми нисмо могли да предузмемо било шта када су у питању извршиоци кривичних дела, а припадници су резервног састава војске. Лично знам на основу података које сам добијао да сте Ви били у групи, у јединици 177. чији је, односно у групи коју је водио Минић, Небојша Минић, звани Мртви. Ја о Вама то знам, а шта сте радили Ви, да ли сте Ви тамо имали неких, да ли сте вршили кривично дело или не, ја то не знам.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добро, то ме само интересовало. Тачно је, био сам у јединици 177. ВТО. Да ли сте упознати због чега је престало моје ангажовање у ПЈП?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Дакле, Ваше и свих осталих из те групе престали су једноставно разлози за даље ангажовање те јединице. То је са једне стране, а са друге стране Небојша Минић са неким из те групе кретао се на веома индикативним местима и то се све доводило у сумњу да би могао неко да

изврши неко кривично дело са елементима насиља уз употребу ватреног оружја. Конкретно се сумњало да може бити извршено неко кривично дело разбојништва ли разбојничке крађе, али то је разлог због тога што су се у полицијским униформама са Минићем појединци кретали на одређеним локалитетима и местима где је то било врло сумњиво.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добро. Познајући Минић Небојшу не чуди ме то нимало, него само да Вас подсетим код истражног судије од 29.04.2010. године сте рекли да смо сви удаљени због свог ранијег понашања.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Може се и тако рећи да због понашања појединца у тој групи и због сумње и због процене старешинског састава СУП Пећ одлучено је да се удаљите из резервног састава полиције, с тим што су неки удаљени пре, неки су касније, за једног знам да је остао чак 40 дана дуже, међутим, он није био способнији од Вас него је остао због неких других околности.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добро. Само да примедбу једну ставим. Ја сам такорећи удаљен, нисам удаљен него нисам имао држављанство да се активирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте нам објаснили.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Кад су се активирали Мића и. Сећате ли се господине Влаховићу, били смо лично ја, Миљан Каљевић и био је Кешелевић на улазу у СУП десно где су управни послови, онај што је плате нам, тамо за плате, то је десно био улаз, па десно канцеларија, кад сте Ви сишли доле кад су Вас питали да ли се сећате, питао Вас је Кеша баш у вези мене и мог статуса да ли може ишта да се уради у вези држављанства, да ли се сећате тога, то је било на холу доле у СУП?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Морате ми веровати ако кажем да се не сећам, али не искључујем такву могућност да ме је питао.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Сад ћу Вас нешто питати. Да ли је могуће, значи, пошто су ове мало изјаве неких сведока, да после пљачки, силовања по Пећи долазе Албанци у СУП и „Мртви“ их прима и узима изјаве од њих?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То није тачно и то није истина. То није апсолутно истина.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: То и ја кажем него каже неко други да јесу. Овако, још ћу Вас нешто питати. Цитирам Вашу изјаву од 21.02.2011. године, цитирам Вас – „Ова група, односно лица учествовала су у вршењу разних кривичних дела и убистава, наравно не сва, али нека јесу и то је евидентирано у СУП Пећ“. Ја Вас само, ми смо добили овде нешто из те евиденције, да ли је, питао бих Вас само да ли је то све што пише у ономе папиру што смо ми добили? Не знам како да објасним. Негативно понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извештај о негативним понашањима припадника војске Југославије, сећате се тог извештаја? Да ли постоји још неки извештај или извод из дневних догађаја и тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам све извештаје доставио штабу Министарства унутрашњих послова у Приштини и Министарству унутрашњих послова о свим тим негативним појавама и догађајима. Сад било је ту доста тих случајева, ја не знам шта је битно сада, конкретно шта.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Овако, још сте изјавили да је у МУП био став да људе који су били на ратишту и код Аркана не примате у полицију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тачно.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да ли Вам је познато име Елвис Шуљевић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Шта је он био код вас?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Он је био полицајац.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: А да ли знате да ли је био код Аркана?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Био је.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ко му је дао неплаћено да оде код Аркана?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То су посебне околности, у сваком случају одобрење Министарства унутрашњих послова је постојало. Он је био припадник полиције.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Јесте и то врло добар момак, покој му души, мени је на рукама умро у Прилепу, а били смо заједно код Аркана. Да ли Вам је познато да је полиција из Пећи била 1995. године у Босни на ратишту?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па полиција је била у приграничном делу колико ја знам, а на ратишту.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Није господине Влаховићу, били су са мном у Приједору заједно, био је мој садашњи пашеног Вељко Вранеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Момићу, искористите што је сведок ту.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ево ја сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је болестан дошао и то је то.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Ја бих се сведоку захвалио, био је искрен, значи што је мене интересовало, хвала му на томе, извините још једном што сте морали да долазите, то ми је било потребно да разјаснимо само. Хвала много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се још јавио да је тражио овога сведока? Брновић и Поповић. Изволите.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Господине начелниче добар дан.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добар да.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ви сте мене били старешина пола радног мог века, никада непосредни старешина, него виши старешина, да ли сте ме цело време познавали добро?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, познавао сам Вас врло добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ви сте затварали пуно полицајаца, суспендовали, истеравали из службе, нисте толерисали неке ствари и када сте то радили, да ли сам ја икада макар опоменут или дисциплински кажњен или било шта?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Друго, да ли сам склон корупцији, узимању мита, долажењу код Вас да Вас молим за неке пасоше тамо јер за то се најбоље паре узимају, да ли се то десило када?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Није се то никада десило, нити си склон морам тако, нити си склон био вршењу било каквих кривичних дела јер не би могао да будеш полицајац.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ја лично за мене Вас питам мислим јер ја сам у таквој ситуацији да мене као криминалца овде малтене све лажни сведоци и остало, али није важно све ћемо дотерати до краја, јел се сећате када сам нашао Вас на лице места када је погинуо Богосављевић полицајац у село Љешане и Чекарић Братислав руководилац безбедоносног сектора у Кличнини, Вас сам нашао, њих су напали из заседе у село Љешане и када сам ја дошао, нашао сам и Вас са Драговић оним Миком.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, тако је.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ви сте били, дошао сам идентификовали смо га, прва кућа, пет метара од, ту је заседа направљена и овај Чекарић је јако тешко рањен у груди пао у канал отворио ватру, убио једног нападача Беришу, онај други је рањен и побегао, није никад ухваћен, за трећега нисам знао. Је ли се сећате 25. маја да су погинули три полицајца у Кличнини од стране терориста из Росуља, где их је много било, 25. маја 1999. године?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Три полицајца Шошкић Драган, Шошкић Владимир и Стојановић Јован.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Је ли се сећате напада за освајање полицијске станице када сте лично и Ви дошли и дошао је и начелник Државне безбедности, између тих већих и заменик начелника Лукића, онај из Смедерева, не знам како се зове летелицом из Приштине, када је убијен Адријан Краснићи инструктор терориста и главешина у управи тамо њиховој шта знам ја, а рањен Кељменди из Захаћа који је дејствовао пушкомитраљезом. Најмање пет лица је било у нападу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Брновићу шта питате сведока сада унакрсно?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Питам га то да ми потврди да ли је то тачно.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тачно, знам свега се сећам.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Е тачно. Колико је, можете ли знати колико је напад од убиства, рањавања Чекарића па до овог 1998. када је напад био, је ли било још неколико напада на станицу Клинчина?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ја сам то изјавио и у мом претходном сведочењу, да је најугроженији објекат био то полицијско одељење, значи да је неколико пута извршен оружани напад на то одељење, више пута, можда.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Јесам ли остајао преко радног времена у станици, преко радног времена које је предвиђено?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, да, тако је.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: И по неколико ноћи је ли тако?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако је.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ја се извињавам. Хвала Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ко се још јавио? Овај Поповић.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добар дан. Како је господине?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добро, хвала.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Господине Влаховићу да ли остајете при изјави прошли пут да ја припадам криминалном миљеу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Нисам ја...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да припадате?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да ја припадам криминалном миљеу Небојше Минића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш Ви?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја сам рекао да ниси био склон вршењу кривичних дела и да ниси извршилац кривичних дела.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Хвала најлепша.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је 1998. године шта је било 1998.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: 1999. питам ја за 1999. не за 1998.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја морам да се оградим ту, ниси био познат као извршилац кривичних дела и ниси био склон вршењу кривичних дела, али ако сте хтели да ме питате шта је било у Ћушку ја то конкретно не знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам хтео да Вас питам то. Да ли сте ме Ви икад видели са Насер Кељмендијом?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја не познајем лично ни Насер Кељмендија.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Одлично. Да ли сте ме видели са Мет Краснићијем и Мет Врановцијем?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Са Рамуш Харадинајом?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па где си ти могао да будеш са Харадинајом, он је био.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Прије него једно, господо, ја сам Вас видео.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мене? Са ким?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Са Насер Кељмендијом.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ти лажеш. Извињавам се.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Лажем? У ресторану „Карадач“.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ма никад.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Добро, није.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је лаж и ја Вас молим да...

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Је ли хапшен Рамуш Харадинај?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У Пећи?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Никад, никад.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ацо Мирић га није ухапсио?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да Вам кажем, ако га је ко хапсио то је можда, можда, Државна безбедност, они су се бавили тим пословима, а са аспекта јавне безбедности ја се не сећам да је био ухапшен.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Лично Ви сте га пустили.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ма немој да, молим Вас госпођо, овај човек лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, што сте Ви звали сведока.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нисам га ја звао, немам ја, хоћу да докажем нешто госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да докажете?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Никад у животу се нисам бавио криминалом, ни ја ни нико мој из порода, никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чекајте, немојте да нам држите говоре, то све знам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Не држим говор, али он је мене назвао криминалцом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Поповићу, он није, то није тачно, значи, немојте се свађати, немојте без везе ту да уплићете још неке.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Причате лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вас тако није назвао, смирите се. Искључила сам Вас, искључили сте се, немојте викати. Да ли имате питања за сведока, да ли имате питања? Значи прво укључите микрофон и немојте држати говоре, немојте понављати одбрану, немојте укључивати сада ове Албанце, новине и то.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Нећу да ме назива неко кримилацем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Ајде сада Поповићу ако има неко питање има, ако не ништа. Изволите Корићанин.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Ја бих питао господина Влаховића пошто је изјавио да је ПЈП био у Добрим водама, да ли је то тачно? ПЈП Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Када?

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: 14. маја?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Тако је.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Чијем подручју припада Добре Воде?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Општина Клина.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Надлежности станице?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Надлежности полицијске станице Клина, али СУП Пећ.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: У реду, ја сам припадник ПЈП Клина, да ли сам могао да будем слободан тога дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам не може он рећи.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Ко старешина, ко старешина високи старешина он је био уједно и непосредни старешина, како се добијао слободан дан уопште, када је могао да буде слободан дан?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Када су се спроводиле акције тог типа онда би у принципу сви припадници полиције морали да буду ангажовани у састав те јединице, а једино ако је неко од старешина дозволио неком одсуство из заиста разлога који, због чега је неко морао да буде одсутан.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Да ли је било безбедно да ја сам одем, да оставим јединицу и да се удружим тамо са неким тако ко, како каже господин тужиоц самоволно напустим своју јединицу, напустим ратни распоред и ако ми је била пријављена адреса у Клини, да дођем на подручју општине Пећи и да се удружим са неким тамо кога никад нисам ни чуо ни познавао. Да ли је то могуће господине?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја тврдим само да ниједан припадник ПЈП не би смео да се удаљи из јединице без знања старешине, а ако је старешина дозволио да се удаљиш, онда је то друга прича, ако није дозволио онда ти не би могао да будеш одсутан.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Какве су последице ако би ја напустио?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па подразумевало се да у ратним околностима сносио би и кривичне и дисциплинске санкције, значи био би вероватно суспендован, али могло је и да се поднесе кривична пријава у том случају.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Да ли је могао да, ја се извињавам што сам и данашњим сведочењем узрујан, односно лажима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко мења Перовића, можда ће да Вам помогне, ко мења, Бобот исто? А Шћепановић.

ОПТ. ВИДОЈЕ КОРИЋАНИН: Да ли је могуће да као полицајац и више пута награђиван, да самовољно напустим или да са адресом где сам живео и радио, да дођем и да одем негде 30 километра даље, да ли је то било безбедно пошто познајете добро релацију, сам да одем из КLINE, да дођем до Ћушке сам и да се пркључим неком, да ли је то било безбедно уопште у мојој безбедности и како су ишли људи том релацијом.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја морам да Вам кажем, ја заиста нисам био обавештен, у ствари мене су потчињене старешине свакодневно извештавале о између осталог и о стању дисциплине у свим јединицама. Реално је било да ме обавесте да је неко евентуално напустио јединицу из било којих разлога, ја о томе нисам био обавештен да си ти напустио јединицу, мени то уопште није било познато, ако то нешто значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Још неко да ли има питања? Тужилац је рекао нешто?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, ја сам рекао али сам одустао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја ћу кратко господине Влаховићу само ме занима, да ли Вам је познато пошто сте Ви аутор оне инфомације о негативним понашањима, да ли Вам је познато нешто у вези догађаја убиства цивила на Савиним Водама на путу Пећ-Кула у време бомбардовања, да ли Вам је познат догађај да су неки припадници резервног састава?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Погинули?

АДВ. КРСТО БОБОТ: Не, него да су ликвидирали одређене цивиле на том локалитету?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Је ли говорите о бомбардовању пункта?

АДВ. КРСТО БОБОТ: 1999. године је у питању, јесте, да ли Вам је нешто од тога познато кроз неки службени извештај, службену белешку, да ли имате било каква сазнања, можда и нека неформална о том догађају?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја знам само да је не знам, мислим да је 12 полицајаца и војника резервног састава, да су погинули на Кули, односно на безбедносном пункту од последица бомбардовања, али да је неко убијао ту у том реону.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Немате ту информацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја мислим, не могу да се сетим, не могу да се сетим ја тога.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли имате информацију, да ли имате информацију или сазнање, то је догађај ја мислим из 1998. године пре бомбардовања, да је извесна особа користила ватрено оружје у Пећи кроз град пролазила испалујући пројектиле и да је та особа ухапшена на мосту који води ка Капишници?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Знате шта, било је заиста пуно догађаја, ја овако не могу све имати у глави.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли Вам је познато кроз те извештаје службене, тај догађај, можда име Обрадовић Зоран?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Познато ми је.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли имате неких сазнања да је то лице учествовало у угрожавању сигурности на овај начин који сам Вам описао?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ма не, сада ми је јасније питање, уствари.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја не смем да будем сугестиван.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Добро, добро, Обрадовић, мене су начелник одељења криминалистичке полиције и шеф одсека, у ствари известили су ме да је на комуникацији или поред комуникације Пећ-Кула-Рожаје у близини места Савине воде, убијена једна девојчица албанске националности и да се директно доводи у везу и да се сумња да је то извршио Обрадовић Зоран. Тај догађај је регистрован у СУП-у Пећ.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Захваљујем.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је практично све познато било и мени и свима у СУП Пећ, то ми је познато.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Да ли Вам је име Обрадовић Зоран познато у вези овог другог што сам причао, пуцњаве по Пећи и хапшења на мосту према Капишници, испаливања пројектила у вис кроз град, ако Вам је познато?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па не могу да се сетим сада тог догађаја баш.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ја се захваљујем. Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам да ли је полиција није прикупљала или у том случају није успела да прикупи доказе у вези убиства те девојчице?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Полиција је прикупила све што се могло у то време, значи разговарали су са, пре свега обавестили су истражног судију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поднета кривична пријава?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Поднета је кривична пријава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај кривични предмет решаван или не?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ми смо се после тога повукли и шта је судбина тог предмета ја не знам, нисам ни могао да пратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када се то догодило?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па то је негде било да ли маја месеца, исто маја месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1998. или 1999.?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1999. и поднета је кривична пријава тада?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Поднета је кривична пријава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај СУП и суд су онда дислоцирани где?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: У Крагујевац, овде у Крагујевцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту би евентуално могли да питамо шта је који је исход те кривичне пријаве?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Мора да постоји траг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато против кога је поднета та кривична пријава?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Против Обрадовић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Против једног лица?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, против њега је поднета кривична пријава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А реците ми да ли су Срби у то време имали оружје пошто смо овде чули да је свака српска кућа добила оружје?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па није се то давало по кућама, то се давало као обвезницима, да ли је припадник резервног састава војске или полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је то оружје када 10. јуна, где је враћено или је донето?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Постојала је и наредба Министарства унутрашњих послова да сва лица која су задужила ватрено оружје, врате то оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте прикупили па онда дошли у Србију, јесте тамо прикупљали на Косову?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Овде се прикупљало, тамо се није прикупљало ништа, значи након повлачења свих јединица са Косова и Метохије, значи овамо и то можда годину дана касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли су у то време постојали територијалци у Пећи 1999. године?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, ко су били ти територијалци?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: То је била 177.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него да ли је било локално становништво мобилисано?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па територијалци и био је ту један број добровољаца са стране, мислим из других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ти територијалци били сви у 177. или је била још нека управо територијална одбрана?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ја мислим да су сви били у тој 177. ја мислим, а можда је и било јер ја нисам добро познавао војну територијалну организацију, али знао сам да је већина у тој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужилац је нешто такође хтео да Вас пита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дobar дан господине Влаховићу.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Дobar дан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У међувремену ми смо овај предмет проширили и на нешто што се зове Љубенић и датум је 01.04.1999. године, да ли је Вама позната та акција у селу Љубенић 01.04.1999. године?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, обавештен сам о томе истог дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је вршио ту акцију, изводио ту акцију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ту акцију су спровели припадници 177.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате неке детаље те акције, да ли се ту нешто дешавало?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па ево, ја сам ујутру на колегијуму, имао сам колегијум са старешинама и начелник одељења криминалистичке полиције ме је први обавестио да је спроведена акција нека борбена активност у реону села Љубенић од стране 177. и било је речи о томе ко ће вршити увиђај лица места, с обзиром да смо имали наређење из корпуса војске у Приштини да увиђај лица места врши она јединица која спроводи борбена дејства, а то значи ако су припадници војске спроводили одређену активност да они спроводе и све оно што је потребно око вршења увиђаја лица места. Ја сам само рекао да то неће вршити цивилни органи јер полиција спроводила никаква дејства у том реону, него да је реч о припадницима резервног састава војске и увиђај лица места су извршили војни истражни органи, значи да су фактички они, да је 177. спроводила ту активност.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А због чега је то дошло код вас, због чега сте ви уопште разговарали о томе, зашто је требало радити увиђај? Да ли знате за последице те акције?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, мене је начелник одељења информисао управо да је спроведена активност, да има смртних последица, чак шта више можда и преко 50, није тачно прецизно рекао али ми је рекао да има смртних последица у месту Љубенић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте ви онда тако рекли војсци да ви не можете да вршите увиђај?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Само су обавештени и они су све остало преузели и вршили увиђај и све остало.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су тражили неку асистенцију са ваше стране?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, да, они нису имали криминалистичке техничаре тако да смо ми били у обавези да им дамо криминалистичке техничаре који су свој део посла извршили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате које је лице из војске од вас тражило асистенцију у том смислу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ја не бих могао прецизно да вам кажем али сигурно да су то учинили преко начелника Одељења криминалистичке полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ко командовао том акцијом?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Речено ми је, истога дана, да је том јединицом која је спровела борбена дејства у Љубенићу командовао Топлица командант те јединице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања да ли је Топлица командовао на лицу места или ван лица места, условно да кажем, из Пећи или из штаба или са терена?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Прву информацију сам имао да је Топлица био на лицу места, да ли је он командовао са лица места или је у покрету био ја не знам, али је углавном био на лицу места.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате нека сазнања да ли је Топлицином воду асистирала још нека јединица из тадашње војске Југославије?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте о томе обавештени?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не, нисам обавештен о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми ко је тај, рекли сте крим. техничар који је ишао као помоћ војсци за увиђај, колико сте их имали тада у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па нисам сигуран име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте их имали тада у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па имали смо више криминалистичких техничара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али ја знам да су двојица била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ко је то?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Али имена не бих могао да Вам кажем јер не знам заиста. То би могао да Вам каже начелник Одељења криминалистичке полиције Булатовић, на пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Булатовић. Добро, реците ми само тад у Пећи познавали сте, јесте ли Ви из Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тамо познавали локалне прилике. Ко је био неуропсихијатар у Пећи?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Био је Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било, Вујовић и?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Вујовић и не знам да ли је био жив још један старији, не знам, заборавио сам.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Жив је, жив је још увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове тај други?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Вујошевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вујошевић?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они сада, да ли знате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: За овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо Вујошевић где је?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам, не знам, да ли су у Београд или, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли зна неко други? Знате. Где је Вујошевић? Ево зна и Поповић.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: У Београду, пензионисан је не тако давно у Београду је, можда би чак мого и да добијем адресу његову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ради?

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам мислила да можда зна, ипак је Влаховић био начелник, а где је Вујовић, у?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Вујовић је био тамо у Требињу, па сад је у Бару, ја мислим у барској општини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Али овај Вујошевић нам је овде, добро. И сада Топлица. Изволите.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Јављам се поводом изјаве овог господина овде и тврдим нити сам добио наређење, нити сам самостално, ни на било који начин учествовао у овај догађај што он прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, 01. априла Љубенић.

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Значи то сматрам апсолутно или незнањем и неистином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли нешто да га питате?

ОПТ. ТОПЛИЦА МИЛАДИНОВИЋ: Немам сад ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се онда на место. Господине Влаховићу, је ли Вам познато где су тела ових убијених из Љубенића, где су сахрањена?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, чуо сам да су сахрањени на муслиманском гробљу у месту Бело Поље код Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Је ли Вам познато нешто у вези тога да су тела пребачена у Батајницу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, чуо сам да су касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада или после сте чули за то?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: 05. маја је почело ексхумирање тела тих лица, започето је 05. маја, па је један део, тако сам обавештен био, пребачен, тада ми је тако саопштено, пребачен у Приштину како би се тамо спровела та активност даље ексхумације свих лешева. Међутим, очигледно је да су ти лешеве уместо да буду у Приштини пребачени у Батајницу, али то сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, 05. маја 1999. године Ви сте чули да су тела ексхумирана са тог муслиманског гробља код Пећи и пребачена у Приштину?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Пазите молим вас, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вршио ту ексхумацију?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Па био је доктор Станковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ко је вршио полиција, војска, ко?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Све то је организовано од стране војске али вештак је био патолог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то ме не занима, занима ме ко је то организовао војска или полиција?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Све је то у организацији војске, то нема с полицијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све у организацији војске?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они координациони они штабови, центри, оно друго?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Они су само од нас тражили асистенцију у погледу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је само асистирала на Косову?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: На гробљу, то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па мислим уопште и на гробљу?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Асистирала је у тим ситуацијама јер војска није имала криминалистичке техничаре и у том делу је само пружена помоћ припадницима војске јер они нису имали криминалистичке техничаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тада том приликом 05. маја је евентуално пружена подршка у виду тих крим. техничара?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Да, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Поповићу, само ако имате неко питање, а може и примедба, а немојте да вичете одатле, него изађите и да завршавамо.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам али морам од муке да се насмејем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да се смејете.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Каже господин да смо се раздужили после рата од задужења од СУП-а, а ја се позивам да потражите директно писмено из СУП-а Пећ, Крагујевац тренутно, да сам се раздужио званично 07.03.1999. у СУП, тако да тада нека нечија прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године, 1999. у ком месецу?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: 1999., 07. марта 1999. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 07. марта 1999. сте се раздужили с полицијом?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Да, званично сам се ја раздужио с полицијом јер сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: То потврдио, био сам у СУП-у да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте нам причати то, то све знамо били сте тамо у СУП-у и тако даље, па сте прешли овде.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Тако да ово, прича ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неко да ли има нешто да пита? Господине Влаховићу, имате ли нешто кажете? Не.

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши трошкови данас, како сте дошли из Крагујевца?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Својим возилом сам дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико су трошкови?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Само гориво 3.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је и наплатна рампа и гориво?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Ма не, само 3.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате неки рачун?

СВЕДОК БОРИСЛАВ ВЛАХОВИЋ: Имам рачун.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оставићете рачун. Такође Вас молим да оставите неку фотокопију документације као оправдање за то што до сада нисте долазили и то све у Служби за помоћ и подршку сведоцима.

Сведок трошкове тражи за данашњи долазак, па му суд досуђује 3.000,00 динара колико износе трошкови горива за превоз сопственим аутомобилом од Београда до Крагујевца и назад и трошкове наплатне рампе, што ће се сведоку исплатити на руке у Служби за помоћ и подршку.

Хвала Вам што сте дошли, сада можете да идете. Довиђења.

Е сада завршавамо за ову недељу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих само имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сада још?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ако могу, само кратко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли ја могу нешто да обавестим веће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, обавестите нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто видим да веће и одбрану интересује догађај на Савиним водама, ја могу да кажем следеће, постоји један оперативни извештај у којем пише да се сумња да је извесно лице починило то кривично дело у смислу убиства деветогодишње девојчице. Након тога постоји једна кривична пријава против непознатог извршиоца и постоји изјава узета по 217. старом закону од лица које се зове Ибрај Дафина или њена мајка, дакле Ибрај. Даље, пре две године, можда има и више, ја сам отворио истрагу против непознатог учиниоца за то кривично дело и саслушавао нека лица сведоке из тог предмета, ту је био присутан заступник оштећене овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпође Дафине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је, према томе истрага у том смислу је рађена, ја могу да вам доставим ту документацију и да ви више не питате то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него каже сведок да је поднео пријаву против једног одређеног лица, то ћемо да видимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, дакле, није пријава против одређеног лица, сведок се можда слабо сећа, али ја имам ту документацију и ја ћу вам из архиве ако вас то интересује доставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако Вам будемо наложили, то још нисмо одлучили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да не испадне да кријем доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кријете. Добро. Шта?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Ја бих повукао предлог за саслушање сведока Адема Меметија, мој браћеник је то повукао што је дао. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од јуче?

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Да, од јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Судија, само кратко, сви смо уморни. Ако одлучујете већ о предлозима, схватио сам, од јуче за притвор и другим процесним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за све ове друге, да.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Па ја бих само ставио предлог да веће размотри и евентуално укидање мере за Богићевић Бобана, пошто сам обавештен да је против неких лица потпуно та мера укинута, сматрам да и оптужени Богићевић

спада у групу лица која више заиста својим понашањем и ставом показује да нема потребе за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите, прво Ви, па онда Булатовић.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Бранилац окривљеног Дејана Булатовића. Предлоге везано за меру која је Булатовићу одређена 12.09.2012. године коју сте ви продужили и која је важећа, меру забране напуштања боравишта. Пре него што предложим одлуку образложио бих зашто тражим оно што ћу касније рећи шта тражим. Булатовић живи са слепом мајком, они плаћају стан у Краљеву и издржава се од повремениог рада, е сад мера каква јесте да је он у обавези да се једном недељно јавља у одређено време у осам сати понедељком ујутру у МУП-у Републике Србије ПС Краљево га спречава да обавља радове и да зарађује новац ван територије општине Краљево. Ако сам ја добро разумео, мера је члан 199 Законика о кривичном поступку може да се донесе, суд може забранити окривљеном да без одобрења напусти место боравишта или закон каже „или територију Републике Србије“, ако сам ја добро разумео ово је мера којом је забрањено напуштање боравишта, ако је забрањено напуштање боравишта онда је забрањено аутоматски напуштање територије. Ја бих, ако сам у праву, хтео онда да се та мера забране напуштања боравишта замени мером забране, јер тако стоји у закону, напуштање територије Републике Србије, мислим мера се исто зове забрана напуштања боравишта али се односи само на меру забране напуштања територије Србије и да се окривљени јавља једном, сваког рецимо 01. понедељка у месецу. Закон каже или напуштање боравишта или територије. Ја предлажем да сад буде територија само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЗОРАН БРАДИЋ: Толико, и једном јављање месечно, сваког првог понедељка у месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Права је случајност да према окривљеном Булатовићу није одређен притвор, а то је захваљујући изменама закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Богићевића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се и за Богићевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите. Булатовић. За Вас се јуче противио, то је јуче био предлог.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Поштована председавајућа ја бих Вам предложио ако можете да ми изађете у сусрет и морам документа да мењам а то морам да мењам у Крагујевцу, пошто возачка ми истиче 05.02. Ја морам да одем у

Крагујевац тамо, ако одем аутоматски себе и, значи излазим у некој ситуацији да сам фактички само оно што кажу у дворишту, морам да одем да заменим документа, на крају крајева ја морам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана ћете да мењате документа?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Па треба од понедељка, значи у понедељак би требао да предам, то је значи, четвртак, ја сам размишљао да одем ујутру да пријавим у СУП и онда одем рано да бих то завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да не замарамо све друге, разумела сам Вас. Шта мењате од докумената?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Треба да заменим возачку дозволу, ево да погледате она већ истиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећу сад ја то да гледам, само питам, возачку и шта још?

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Да, возачку да заменим и да имам нормално да функционишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Замолио бих Вас, ако можете да ми изађете у сусрет јер ја у Краљево немам стварно шта да зарадим и већином и ако ради се, ево сад на пример, другарицу, пријатељи су нашли имали су поса у Кикинду, раде по 15-20 дана, значи то је једина шанса где ја могу да зарадим, а увек сам у обавези да неког обавежем да ми буде с мајком, седим кући, шта, од 8.500 се не живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Ја бих Вас замолио и господина тужиоца, имајте у виду бар ову људскост, значи ја морам да живим а ја не знам од чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разумели смо Вас. Сад се вратите на место, да вам кажем оно што смо одлучили.

ОПТ. ДЕЈАН БУЛАТОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада овако.

Налаже се тужиоцу да достави податке о идентификацији за обдукционе записнике за НН посмртне остатке означене БА05-488Т, ННБА05-499Т и ННБА05-514Т који се налазе у списима и који се односе на ексхумацију обдукцију тела из Љубенића која су нађена у Батајници.

Затим, проверићемо да ли је обављен тај увиђај тако што ћемо то тражити од ВБА.

Затим, прихватили смо предлог који је дао јуче Брновић да се саслушају Стојановић, ја мислим Ђоровић или тако некако је било то друго, Ђоровић то друго презиме. Међутим, датум саслушања одредићемо накнадно, за сада још увек исцрпљујемо предлоге тужиоца.

Затим, донели смо решење да се усвајањем предлога бранилаца и по службеној дужности из списка издвоје извештаји о спроведеном поступку препознавања са фотографије, то су ови извештаји из ЕУЛЕКС-а јер налазимо да ти записници не могу да се користе, они нису прописно састављени и сведоци који су вршили препознавање а претходно нису упозорени у смислу законских одредби. То решење ћете добити у писменом отпракку и ја очекујем да ту буде жалби и да на тај начин разјаснимо ову ситуацију са тим и осталим доказима који ће евентуално да се појаве.

Затим, добили смо тај извештај, дакле, тужилац је заиста добио писмо дао је нама, Сани Ука, Љаурета Рама, Рашит Ђока, Бајрам Рама и Хајлурах Хисени, то су особе које су предвиђене за фебруар и које су рекле да желе да сведоче преко видео линка. Ми смо одредили неки прелиминарни распоред за то, међутим пошто је то сад ишло овако како је ишло и пошто се у међувремену нешто променило овде у суду, ми смо у ситуацији да можемо три дана да радимо по подне, не, два дана можемо да радимо поподне, можемо чак и тај трећи дан да радимо поподне те недеље у фебруару па ћемо онда прво да контактирамо са овим ЕУЛЕКС-ом да видимо да ли неко од тих људи хоће да дође, да ли пристаје и да ли евентуално пристаје да дође ујутру, сведочи и да се онда увече врати, што је та нова опција и што ће бити свакако лакше, тако да су нам термини следеће недеље: 18.02., 19.02. поподне, 20.02., 21. и 22.02. пре подне. У склопу тих дана, у скопу тих термина направимо распоред у договору са ЕУЛЕКС-ом и ја ћу вас о том распореду обавестити. Значи пробаћемо да ове сведоке рећемо ако они пристану да дођу поподне да онда то радимо два дана та поподне и да онда после тога да не бисмо све ове дане задржавали или ако хоће видео линком да онда не радимо 18. и 19. већ да све њих ставимо 20., ето то ћемо видети.

Такође за тада ћемо ако буде времена позвати сведока „ПС“, и коначно добили сте извештај на тражење суда који је доставио ЕУЛЕКС о рођацима и оштећенима у вези ових шест жртава у Пављану за Зимера Гашија, то је Абдулрахим Гаши, за Агма Селманаја то је Сервете Селмана и за Шабана Кељмендија то је Бајрам Кељменди, за Хаџи Дрешаја то је Шпирин, затим за Мућ Љуљаја то је Тане Љуљај и за Зенона Шаљу то је Брахим Шаља, ти људи нису предложени од стране тужиоца, такође ми ћемо одлучити о томе. Добили сте тај списак, погледајте, они имају неке изјаве, шта од тога може, шта не може да се користи, шта је и како узето и видите да ли ћемо некога од њих, да ли ћете ви предлагати или ћемо ми пак можда њих да позовемо и по службеној дужности. Значи обратите пажњу и на тај списак. То је то и сада пошто имамо ту два нова предлога, два нова, само ћемо за час да се повучемо и да одлучимо. Шта сте устали? Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче оштећених ту нам је представник и заступник оштећених, односно пуномоћник који заступа по мом схватању све оштећене. У том смислу оштећене не треба позивати осим ако нису сведоци. Међутим, с обзиром да сте Ви сад издвојили нешто што сте издвојили ја ћу писмено да вам предложим да се сва лица на која се односе ти извештаји доведу овде у судницу и непосредно саслушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, можда ћете ви да се жалите па ће можда Апелациони суд да то укине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја нећу чекати жалбу, ја ћу то одмах предложити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва ова лица где смо издвојили записнике да се позову?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добићете ви прво писмени тај отправак па се жалите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да не буде да ја нешто ту одуговлачим, морам да реагујем тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не одуговлачите. Добро, да се повучемо ми за час да видимо ова два-три нова предлога које смо имали. Седите.

Веће је донело

РЕШЕЊЕ

Да предлоге за замену мера које постоје смо одбили.

Што се тиче Булатовића дању Вам писмено одобрење да напустите своје место ради обављања тих формалности које су везане за личну карту, саобраћајну дозволу, возачку или шта већ мењате и уз то одобрење моћи ћете да напустате место управо у то време и да идете у тај град где то обављате, иначе замену мере смо одбили.

Такође смо одбили захтев, односно предлоге да се пусте из притвора Мишић, Момић и Николић. Посебно у односу на Николића морам да укажем оптуженом Николићу и његовом браниоцу да ствар задржавања у притвору као и одређивање притвора се никад не тиче добре воље суда, већ постојања или не постојања законских разлога за притвор. У том смислу никада одбрана до сада није пружила доказе да оптужени Николић Милојко заиста поседује неку кућу овде у Србији, неко место где би евентуално би он могао да буде пријављен или пак особу с којом заиста је у тако озбиљној вези да са њом намерава да живи. Иначе иницијативу да живи код Поповића и тако даље сматрамо потпуно неозбиљно.

ОПТ.НИКОЛИЋ МИЛОЈКО: Могу ли да изађем да кажем нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Данас смо завршили, договорите се са браниоцем, дајте доказ да живите, да идете од понедељка код лекара.

ОПТ.НИКОЛИЋ МИЛОЈКО: За ВМА сам хтео да Вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете од понедељка код лекара.

Довршено у 14:39.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА